

ስሜት
ያለቦታው

ከመለሰ ወጉ

June 1988

ስሜት ያሰባታው

Ethiopian Outreach Ministry
P.O. Box 3413
York, PA 17402
U. S. A.

**በአገልግሎት አብራሃ ለተበላረሰውና
ለምታበረታታህ ለውድ ባለቤት
ለትድህት ሙሉ ጌታ
እበረከታለሁ።**

Printed in the United States of America.

ማጠቃለያ

ሰውና ተፈጥሮ	9
ሰሜት ላይ የተገነባ እምነት አይጸናም	19
ድንበር የሰቀቀ ሰሜት	23
ሰማደግ ጽኑ መሠረት ያስፈልጋል	30
እምነት፣ ሰሜትና እውነት	
ትክክለኛ ሥፍራቸውን ሲይዙ	38
አጋንንት አባደሾች	50
ምልክት ፈላጊዎች	56
ሰሜት ያሰበታው ችግር ይፈጥራል	61
የመታወቅ ጥግት በሰሜት ያከፋፈል	73
አዕምሮ፣ ፈቃድና ሰሜት	86

መገቢያ

የመንፈስ ቅዱስ እንቅስቃሴ በሚታይበት
አካባቢ ሁሉ፤ የእግዚአብሔር ክንድ ቢሠራ በግልጽ
ይታያል። ይኸውም ነፍሳት ሲድኑ፤ በሽተኞች
ሲፈወሉ፤ ክርስትያኖች በመንፈስ ቅዱስ ሲሞሉ
እናያለን።

የሚያበደንቀው ነገር የእግዚአብሔር ክንድ
በኃይል በሚሠራባቸው አካባቢዎች ሁሉ፤ የጠላትም
እንቅስቃሴ በዚያው መጠን ቢሠራ ይገኛል። እንግዲህ
ትምህርቶች ስይታወቁ ቀስ በቀስ በምዕመናን
መካከል መታየት ይጀምራሉ።

የቀድሞ አብያተ ክርስቲያናትን ታሪክ
በንመረምር፤ እንግዲህ ትምህርቶችና ልምምዶች
የሚመጡት ከውጪ ስይሆን፤ ከዚያው
ከቤተክርስቲያናት መካከል እንደሆነ እንረዳለን።
ሐዋርያው ጳውሎስም በመሠረታቸው
አብያተክርስቲያናትም መካከል ተመሳሳይ ችግር
እንደነበረባቸው ክደብደቢዎቹ መገንዘብ እንችላለን።

የመንፈስ ቅዱስ እንቅስቃሴ በሚታይበት
ሥፍራ ሁሉ፤ በተለይ ስሜታቸውን በሥርዓት
መምራት በማይችሉ ምዕመናን ምክንያት፤
የአምልኮት መልኩ ሥርዓት የሰቀቀ፤ ሁከታና
ረብሻ የበዘበት ይሆናል። አብዛኛዎቹ የሚደረጉት
በቅንነትና በልጅነት መንፈስ በመሆኑ በጊዜው

ትምህርት ሊሰጥበትና ሊታረም ያስፈልጋል።

በቀሰሉ ለናስወግደቸው የምንችለቸውን መሥመር የለቀቁትን ሰሜቶቻችንን ግረመ፤ የእግዚአብሔርን መንግሥት ያለፋል እንጂ የመንፈስ ቅዱስን እንቅስቃሴ አይቀንስም።

«ሰሜት ያለበታው» የምትለዋ መጽሐፍ ከሞሳ ጉደል ሰሜት በመንፈስዊ ሕይወታችን ያለውን ሥፍራ፤ እንዲሁም ከመሥመር ከወጣ በቤተክርስቲያን ውስጥ የሚያስከትለውን ችግርና ሁከታ ለመገለጽ ሞክራለች።

በመጽሐፉ ውስጥ የተጠቀሱት ታሪኮች ልብ ወለድ ሰይሆኑ አብዘኛዎቹ በእኛው ዕድሜና ቤተክርስቲያን የተፈጸሙ ናቸው። በጊዜ ግጦር ምክንያት፤ ሰሜት በመንፈስዊ ጉዞአችን ውስጥ የሚኖረውን ሥፍራ በሰፊው በንጽፈውም፤ ከሞሳ ጉደል በየአበያተክርስቲያናቱ ለሚፈጠሩት ችግሮች መለስተኛ ትምህርት ትሰጣለች ብለን አቅርበናታል።

አልፎ አልፎ የፈደል ግድፈቶችና ስህተቶች ቢኖሩ፤ ይቅርታ እያደረጋችሁልን፤ ከፍራ ሃሳቡ የምትገለገሉበትና በመንፈስ ቅዱስ አግካኝነት እውነተኛውን የቃሉን መገለጥ የምታገኙበት ይሁን።

መለስ ወጉ

1

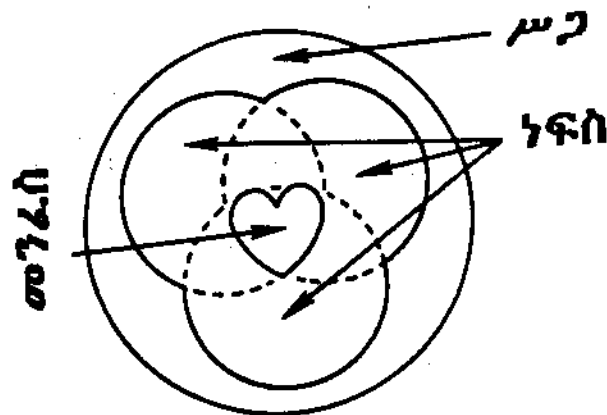
ሰውና ተፈጥሮው

ሰው ግለብ፤ መመዘንና ግስታወስ እንደችለ ሆኖ የተፈጠረ ፍጡር ነው። ጉጂ ነገር ሲያጋጥመው በሽቶ የግምለጥ ችሎታ አለው። መታመም፤ ተስፋ መቀረጥ፤ መናደድና መበሰወት የተፈጥሮ በሀሪው ነው። የመውደድና የመጥሳት ችሎታ አለው። ደስ የሚለውን፤ ደስ ከማይለው፤ የሚወደውን ከማይወደው ለይቶ መምረጥ የሚያስችለው እውቀት አለው።

በተወግሪ በው ከእርሱ በሳይ ካለው ኃይል ጋር የመጠጋት ወይንም ኅብረት የመመሥረት ፍሳሽ ጉት አለው። ከሚወሰደቸው እርምጃዎች መካከል የትኞቹ መልካም እንደሆኑና እንዳልሆኑ ሊያሳውቀው የሚችል በውስጡ ኃይል አለው።

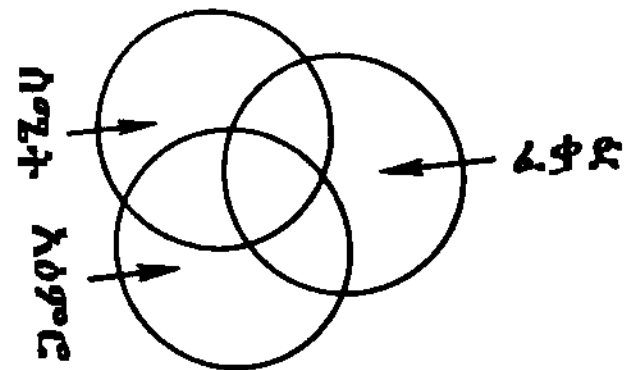
ሰሜት ያለበታው ሲገባ የሚያበላሽቸውን ሁኔታዎች ግወቅ ብቻ ሳይሆን፤ ሰሜት በበው ውስጥ አበጣጥ ውስጥ ምን ያህል ከፍተኛ ስፍራ እንደያዘ መገንዘብ ይጠቅመናል። የሕይወታችን አቋም በሰሜታችን እንደመሠረት እንፈቅድም እንጂ፤ ሰሜታችን አይጠቅመንም፤ አያስፈልገንም እንልም። ስለ ሰሜት ይበልጥ ለመረዳት የበውን ተፈጥሮአዊ ባህሪ መመርመር ይጠቅማል።

በው በተፈጥሮው ሥጋ፤ ነፍስና መንፈስ ያለው ፍጡር ነው። ሥጋ ነፍስንና መንፈስን የሚታቀፍ ባዶ ቀፎ ብቻ ነው። ሥጋ ከነፍስ ጋር ብዙ ልዩነት እንዳለው ሁሉ፤ መንፈስና ነፍስም ፍጹም የተለያዩ ናቸው።

መንፈስ የመለኮታዊነት ባሕሪ ያለውና ከእግዚአብሔር ጋር የሚያገናኝ ክፍልና፤ እንዲሁም የእርሱ መኖሪያና ግደሪያ ነው። ነፍስ ግን የበው ሕይወት የሚገኝበት ክፍል ነው።

ነፍስ ሦስት ነገሮችን የያዘ ነው። ይኸውም፤ እዕምሮ፤ ፈቃድና ሰሜት ናቸው።

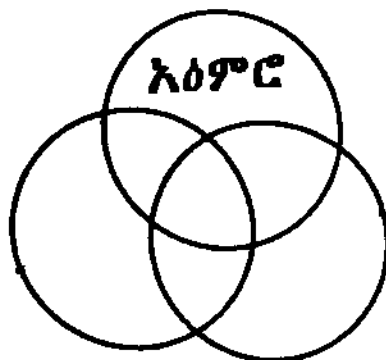

እግዚአብሔር በውን እዕምሮ፤ ፈቃድና ሰሜት፤ እንዲኖረው አድርጎ ፈጠረው። ከሦስቱ እንደ ቢጉድሰው መሆኑ በው አይሆንም። እንዲሁም እንደን ከሌለው ግበሳለጥ ያስቸግራል። በው እነዚህን ስጦታዎች በእግባቡ ካልተጠቀመባቸው አቋሙ የተዘባ እንጂ ሚዛኑን የጠበቀ አይሆንም።

ሀ) እዕምሮ

በው በእዕምሮው ምክንያት የማስብ ኃይል አለው። ከእንበሳም የሚለይበት በዚህ ኃይሉ ነው። ከርስትያን እዕምሮው የተቀደሰ መሆኑ ባለመረዳት፤

እግዚአብሔር በሰጠው ታላቅ ስሞቻ ሳይጠቀምበት ቢቀር ትልቅ ስህተት ይሠራል።

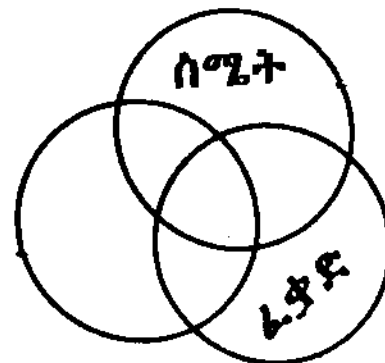
ለ) በሜት

እግዚአብሔር በውን ያለ በሜት አልፈጠረውም። ይሄኛው የሰው ክፍል፣ በው የተለያየ ሁኔታዎች ሲገኙበት፣ እንደሁኔታው የተለያየ በሜት እንዲኖረው የሚያደርግ ክፍል ነው። የሚያስቀው ነገር ሲገኘው ይበቃል፤ የሚያስለቅስ ሁኔታ ሲያጋጥመው ደግሞ ያለቅሳል፤ ሲመሰገን ደስ ይለዋል፤ ሲነቀፍ ደግሞ ያዝናል።

በሜት እንደሁኔታው መለዋወጥ ተፈጥሮው እንጂ ከተፈጥሮ ውጭ መሆኑ አይደለም።

ሐ) ፈቃድ

ሰው የራሱ የሆነ ፈቃድ ያለው ፍጡር ነው። እግዚአብሔር የመምረጥ ነጻነት የሰጠው ስለሆነ፣ ከግል ምርጫው ውጭ እንዲኖርና እንዲያደርግ ፍጹም አያስገድደውም። ከፋና ደጉም፣ ሁለቱም በአጠገቡ ያሉለት ሲሆን፣ የመምረጥ ነጻነትና እንዲሁም ጋሳፈነቱ ሰው የራሱ ነው።

እዕምሮ፣ ፈቃድና በሜት እርስ በርሳቸው ግንኙነት አላቸው። እንደ ከሌላው ነጻ አይደለም። የአንደኛው አይሎ መገኘት የሌለውን አቅጣጫ ወይም አካሄድ ይነካል። ስምሳሌ፣ ውፍረቱን ለመቀነስ የሚታገለው ሰው፣ በተለይ የአይስክሪም ፍቅር ያለው ከሆነ፣ ጋደኛው አይስክሪም ሲበሳ አይቶ መገምጃቱ አይቀርም። አይስክሪም በሚበላበት አካባቢ ብዙ ከቶየ፣ የመብላት ፍላጎቱ ወይም በሜት እየወሰደ ይሄዳል። እዕምሮው

«የለም ተው ይቅርብህ፤ ውፍረትህን ካልቀነሰክ የልብ ሕመም ያስከትልብህና ትሰቃያለህ» ይለዋል። የዚያ ሰው ለሰሙብላት የነበረው ጠንካራው ፈቃድ (ዝንባሌው) በሰሜቱ መሰላት ምክንያት ለሰሙብላት የነበረው ውሳኔው እየደከመ ይሄዳል። እዕምሮውም ቀደም ሲል ይሰጠው የነበረውን ማስጠንቀቅያ ያሳለና «እንድ ጊዜ ብቻ ብተበለ ምንም አይደለም» ሲል ያማከረዋል። በመጨረሻም ከሰሜቱ ኃይለኛነት የተነሳ ፈቃድ ይሸነፍና አይሰከራውን እንስቶ መብላት ይጀምራል።

ብዙዎቻችን በሰሜታችን እንመራለን። ይኸውም ሰሜታችን ካልደገፈው በቀር የምንሠራው ሥራ ወይም የምንወስነው ውሳኔ ሁሉ ትክክል መሰሉ አይታየንም። ሰሜታችን ከደገፈው ግን «ሁሉም ልክ ነው» ብለን እርምጃ እንወስደለን። በመሠረቱ ይሄ ትክክለኛ የሆነ የውሳኔ አስጣጥ ደንብና ሥርዓት የተከተለ አይደለም። የሰሜትን መኖር አሰመደገፋችን ባይሆን፤ ቅደም ተከተሉን አልጠበቀም ወይም አልያዘም ማለታችን ነው።

እንደዚህም በመንፈሳዊ ሕይወታችንም እነዚህ ሦስት የተፈጥሮ ክፍሎቻችን ከፍተኛ ቦታ አላቸው። እዕምሮአችን፤ ፈቃደችንና ሰሜታችን በመንፈስ ቅዱስ ካልተገብኙና ካልተያዙ ከመሰመር ሲያሰወጡ ይችላሉ። እንደዚህም ሦስቱም ሚዛናቸውን ካልጠበቁና፤ እንደሁም ተገቢ ሥፍራቸውን ካልያዙ፤ መንፈሳዊ ሕይወታችንን ያዘቡብናል። እምነታችን ትክክለኛ ባልሆነ መሠረት ሰይ በመታነዱ መንፈሳዊ ዕድገታችንም የቀረጨ ይሆናል።

ሰሜትን እግዚአብሔር በውስጣችን ያኖረው

በሰሆነ በጉ ነገር ነው። ደስ የሚያሰኝ ነገር ሲያጋጥመን ደስ ይለናል፤ የሚያሰዝን ነገር ሲደርሰብን ደግሞ እናዝናለን። ሲሞቀን ቅዝቃዜን፤ ሲቀዝቅዝን፤ ሙቀትን መፈለጋችን ተፈጥሮአችን በሰሆነ የሰሜታችን መሰዋወጥ ከተፈጥሮ ውጪ መሰሉን መሰጋት አይገባንምም።

ሰሜታችን የመለዋወጥ በሕሪ አለው። እንደ ከፍ፤ ሌላ ጊዜ ደግሞ ዝቅ ይላል። ሰሜታችን የመለዋወጥ በሕሪ እንደለው እያወቅን፤ የእምነታችን አቋም መለኪያና ወባኝ ማድረግ ስህተት ነው።

ሰሜት ያሳስታል

እኔና ከርስትያን ጊደኞቼ ወጣት ከርስትያኖች በነበርንበት ዘመን የክርስትና ሕይወት እቋማችንን የምንለካው በሚለማን የሰሜት ሞቅታ ብቻ ነበር። ሰሜታችን ሲገል ከፍተኛ የመንፈሳዊ አቋም የያዘን ይመስለናል። ሰሜታችን ሲቀዝቅዝ ደግሞ፤ በመንፈሳዊ ሕይወታችን የደከምንና እግዚአብሔርም ፈቱን ከእኛ የመለስ ይመስለናል። ሰሜታችን ልክ መሆኑንና አለመሆኑን ሰማወቅ ከእግዚአብሔር ቃል ጋር ለማመሳከር ጊዜም ሆነ የመንፈሳዊ ብስለት አልነበረንም። በዚህም ምክንያት ቁጥር ስፍር የሌለቸው ስህተቶች በራሳችንና በቤተክርስትያን ላይ አድርገናል።

ሰሜታችን ፈልቶ ሲሰከን ግን ቶም ብለን ራሳችንን ለመመዘን ጊዜ አገኘን። ቀደም ሲል ያገጓን የነበረው በሰሜት መስከርን፤ ቶሎ ስለጠገብነው እንደቀድሞው መክነፋችን ቀረ። እርጋታም አገኘን። ሰሜታችንን መቆጣጠር በለመቻላችን የተነሳ በእግዚአብሔር ቤት ውስጥ

ያበላሸናቸው ነገሮች ሁሉ ወሰል ብለው ታዩን።
ከነዚህም አንደኛዎቹን ስመጥቀስ፤

■ በሰሜት ሰንግል በጉበኤ መካከል
ልብሰችንን በማውለት «በሪያዬ ራቁቱን እንደሆነ
እናንተም ራቁታችሁን የምትሆኑበት ጊዜ
ይመጣል» በግሶት ትንቢት ሰንናገር፤

■ የእግዚአብሔር መንፈስ በተሰማን ቁጥር
አጋንንት እንደንፈራገጣው ሰው ከጠረጴዛ ሥር
ወድቀን እየተጉተትን የምንወጣው፤

■ «ልነጠቅ ነው» ብለን ጣራ ላይ ሰንወጣ፤

■ አጋንንት ለማሰወጣት በቀበቶ ሰንክላጥ፤

■ «በክርስቶስ እመን» ብለን በግድ
እንደያምን የሰው እንገት ስናንት፤

■ አየርክርን አጋንንት ለማሰወጣት ሄደን
አጋንንት በያዘው ሰው ተደብድበን፤ ልብሰችን
ተበጫጭቶ የተመለሰንባቸው ጊዜያት፤ እነዚህና
ሌሎች እነዚህን የመሰበ ሁሉ የጥንት የልጅነት
የሰሜቶቻችን ውጤቶች ናቸው።

በመንፈስ ቅዱስ መጋል ግሩም ነው።
ምክንያቱም ሰጸሎት፤ ለአገልግሎት ይበልጥ ዝግጁ
ያደርገናል። ጥያቄው ግን የጋልነው በመንፈስ
ቅዱስ ነው ወይንስ በሰሜታችን? ሰሜታችን አይሉ
ከሥርዓት ውጭ መሆናችንን የተመለከቱ
በመንፈሳዊ ሕይወታቸውና ልምምዳቸው
ታላላቆቻችን የሆኑት በወቅቱ ሊመክሩን፤
ሊያስተካክሉን መከራ አድርገዋል። ይሁን እንጂ
ምክራቸውን አልተቀበልንም ነበር። ምክንያቱም
በመንፈስ ቅዱስ በመሞላታችንና በቋንቋ
በመናገራችን በመንፈሳዊ ሕይወት ደረጃችን
ከሁሉም በላይ የሆንን መሰሉ ይሰማን ስለነበረ
ነው። ራሳችንን ስታላለቆቻችን ግንዛቤን ወይንም

ዝት ግድረግ የመንፈስ ቅዱስ ፍሪ አይመስለንም
ነበር። ስለሆነም በቤተክርስቲያን የአምልኮት
ጊዜያቶች ውስጥ የመንፈስ ቅዱስ ስጦታችንን
ከሰሜት ጋር በመደበሰትና ያለአግባብ በመጠቀም፤
ሰመጂመሪያ ጊዜ ቤተክርስቲያን የሚመጡትን
ነፍሳት አናስበረግጋቸው ነበር።

በዚያን ወቅት፤ ግሶትም ሰሜታችን ገሉ
ከፍተኛውን ነጥብ በነካበት ጊዜ መላእክትም
መጥተው «ከሥርዓት ውጭ ነህ» ብለው ቢመክሩን
«አሺ» ብለን መቀበል የምንችል አልነበርንም።
አስተማሪዎቻችን በትንኮሳና በልጅነት መንፈስ
የምናደርገው መሆኑን ተገንዝበውልን፤ ሊያርሙን
መሞከራቸው አልቀረም። እኛ ግን ለመታረም
ፈቃደኞች አልነበርንም። እንደያውም «ፍርድ
ከእግዚአብሔር ቤት ይጀምራል» የሚለውን
የመጽሐፍ ቅዱስ ቃል ከላላግባቡ በጭቀን
ለውጥተን በመወርወር፤ የእግዚአብሔር መንፈስ
እንደይሠራ በመከልከላቸው የእግዚአብሔር ፍርድ
እንደሚደርስባቸው እንነገራቸው ነበር።

ሰሜት ሁልጊዜ እንድ ዓይነት አይደለም።
እንደ ከፍ፤ ሌላ ጊዜ ደግሞ ዝት ይላል። የእኛም
የሰሜታችን ግሶት ትንሽ ጋብ ቢልልን ዓይኖችን
ተከፍቶ ግየት በጂመርን ጊዜ በሰሜታችን
ተገፋፍተን ያደረግናቸው ነገሮች ሁሉ የማይወጡ
አረፋዎች ብቻ ሆነው ታዩን። በሰሜታችን ተገፍተን
የምናደርጋቸው ነገሮች ሁሉ ለሰፍን፤ እንደ
ቀድሞው ደስታ አጠንባቸው።

ብዙም ስንቶይ እኛ አልፈን በመጠንበት
በሰሜት ድልድይ ላይ ሌሎች ሊያልፉበት ግየት
ጂመርን። በሰሜታቸው ገንፍለው ልክ እኛ

እናደርገው እንደነበረው፤ እንደንደም ከዚያም የሰቀ
ነገር ሲያደርጉ ስናይ፤ ከዚህ በፊት በሠራነው ሁሉ
ግረር ጀመርን። ታናናሽቻችን ናቸውና እኛም
በበኩላችን «የለም ከሥርዓት ውጪ ናችሁ፤ እኛም
ሰናውት ከዚህ በፊት እንደ እናንተው እናደርግ ነበር»
ብለን ለመምከር መከራ እደረግን። ሆኖም
የዘራኑን ግጩኝን ስለግደቀር ምክራችንን
የሚቀበለን አላገኘንም።

2

ስሜት ሳይ የተገነባ

እምነት አይጸናም

መጽሐፍ ቅዱስ «ያለ እምነት
እግዚአብሔርን ደስ ግበኘት አይቻልም» ይላል።
ይሁን እንጂ የመንፈሳዊ አቋማችን መመሥረት
ያለበት በእምነታችን ሳይ መሆን የለበትም።
ብዙዎቻችን እምነት ከሰን ግንኙነትም ዓይነት
ነገር ግድረግ የምንችል ስለሚመስለን የመንፈሳዊ
ሕይወት አቋማችንን በእምነታችን ሳይ
እንዲመሠረት እንሞክራለን። አያን! እግዚአብሔር

እምነት እንዲኖረን ይፈልጋል፤ ግን የመንፈስዊ ሕይወታችን በእውነት ላይ እንጂ በእምነት ላይ የተመሠረተ እንዲሆን አይፈልግም። ያም እውነት የእግዚአብሔር ቃል ነው።

ብዙዎቻችን የያዝነው እምነት በእግዚአብሔር ቃል መደገፍ ወይም አለመደገፉን አናውቅም፤ ለማወቅም መከራ አናደርግም። በተለይ አዲስ ክርስቲያኖች ሆነን፤ ከእግዚአብሔር ቃል ውጭ የሆነውን ነገር ተቀብለን አዳዲስ ነገሮችን በሕይወታችን ስንለማመድ፤ እውነቱን እውነት ከሌላው ሰይተን ስለማናውቅ፤ ብዙ ልክ አለመሆናችን ሲነገረን መታረምን አንወድም። የምንጠይቀውም ጥያቄ «እኔ ከመንኩ እግዚአብሔር ይህን ማድረግ ያቅተዋል?» የሚል ይሆናል። አዎን እግዚአብሔር ማድረግ የሚያቅተው ነገር በይፋርም፤ ከቃሉ ውጪ የሆነውን ግን ፈጽሞ እንደማያደርግ ማወቅ ይገባል።

ከሃያ ዓመት በፊት ክርስቲያኖች ለአደር ጸሎት ተሰብስበው በሚጸልዩበት እንደ ሌሊት፤ «ክርስቶስ በግድግዳው ላይ ተገልጾ ይታያል» ተብሎ ትንቢት ስለተነገረ፤ ብዙ ክርስቲያኖች በሰፍራው ተገኝተው ለማየት ይጠበቁ ነበር። ተገልጾ መታየቱ ብቻ ሳይሆን፤ በዚያ ሥፍራ የተገኘ ክርስቲያን ሁሉ የሚፈልገውን ሁሉ ጠይቅ ይቀበላል ተብሎ ነበር። ቀደም ሲሉ በተደረጉት ሰብሰባዎች አንደኛዎች የሚፈልጉትን ጠይቀው እንደተቀበሉ በሰፊው ስለተወራ የብዙዎች ስሜት ተነስቶ በጉጉት ይጠበቁ ነበር።

የአንደኛዎች በስሜት መስከር ለእንግዶ ትምህርትና እምነት እንዲሁም መከፋፈል ምክንያት

ለሰሜኑ፤ በተቻለ ፍጥነት ይህን ዓይነቱን መስመር የለቀቀ ትምህርት ማረምና ማስተካከል ከመንፈስዊ መሪዎች የሚጠበቅ ኃላፊነት በመሆኑ፤ ሁኔታውን ለማስተካከል ጥቂት የቤተክርስቲያን መሪዎች በሥፍራው ተገኘን። ይሁን እንጂ በሰብሰባው ከተገኙት ክራሳችን ምዕመናን ትልቅ ግሳጼ ደረሰብን። እንዲያውም የመንፈስ ቅዱስን ሥራ ለማሰናከል እንደመጣን ተነገረን። ያም ሆነ ይህ በወቅቱ መስተካከል የሚገባው ነገር ተስተካክሎ።

ኢየሱስ በዚያን ምሽት በናፍቶት ለሚጠብቁት ክርስቲያኖች በግድግዳው ላይ እየሄደ ራሱን መግለጽ ያቅተው ነበር? እምናስሁ፤ ፈጽሞ አያቅተውም። ከመካከለኛው እንደ ወንድም በስሜቱ ሞቅ ሲለው «በዚህ ዓይነት ሁኔታ ክርስቶስን እንድንጠብቅ ተለምተናልና፤ በዚህ ሁኔታ እንደሚገለጽ እምናስሁ» ብሎ ሌሎችም እንዲጠብቁ አድርጎ ይሆናል። ይህ ሰው በእርግጥ ለክርስቶስ ያለውን ናፍቶትና ጉጉቱን ያስያል። ይሁን እንጂ የእግዚአብሔር ቃል በደንብ አልገባውም።

መጠየቅ ያለብን የእነዚህ ክርስቲያኖች እምነት በስሜት ላይ ወይንስ በእግዚአብሔር ቃል ላይ ነው የተመሠረተው? መልሱ ግልጽ ነው። በስሜት ላይ ያመዘነ ስለሆነ መሥመር የለቀቀ ዕምነት ነው። ማንኛውም፤ በእግዚአብሔር ቃል ላይ ያልተመሠረተ ዕምነት ትክክለኛ እምነት አይደለም። ኢየሱስ ለሚያምኑት፤ በዚያን ዓይነት መልክና ሁኔታ እራሱን እንደሚገልጽ በቃሉ ማረጋገጫ አናገኝም። «ቃሉ በይደግፈውስ እየሱስ ማድረግ ያቅተዋል?» የሚል ጥያቄ ቢነሳ፤ መልሱ «አያቅተውም» ይሆናል። ነገር ግን በዚያ መልክ

ራሱን ለመገለጽ ባይወድ ስሜታችን ተጉድቶ ቶሎ ተሰፋ በመቀረጥ የመንፈሳዊ እቋማችን ሲናጋ ይችላልና ጥያቄያችን በእግዚአብሔር ቃል ላይ የተመሠረተ መሆን ይገባዋል።

ደስታ፤ ሀዘን፤ ለቅሶና እንዲሁም ሌሎች እነዚህን የመባሰሉ ሁሉ ስሜቶች ናቸው። ስሜት፤ ተወዘዋ ከሆኑ ነገሮች ጋር ሲታይ ትልት ልዩነት አለው። ስሜታችን ተለዋዋጭ በህሪ ሲኖረው «ዕውነት» ግን አይለወጥም። የጤንነታችን መዘባት ስሜታችንን ሊለውጠው ይችላል። እንዲሁም ለፆቻ ስሜታችን እንዲለዋወጥ ሲያደርጉት ይችላሉ። ሌላው ቀርቶ የፃየሩ መለዋወጥ እንኳን ባይቀር ስሜታችንን ከፍና ዝት በማድረግ ሊለዋወጠው ይችላል።

ስሜታችን የመለዋወጥ በህሪ ስላለው፤ ከጊዜ ወደ ጊዜ የትኛውን እቋም እንደሚይዝ መናገር ያደግታል። እንደ ቀን ደስ ብሎን እንደሆነ፤ በሌላው ቀን ደግሞ በላወቅነው ምክንያት እዝንና ተሰፋ ቶርጠን እንታያለን። ታዲያ ተለዋዋጭ በሆነው ስሜታችን ላይ እምነታችንን ያሳረፍን እንደሆነ፤ እንደስሜታችን እምነታችን ተለዋዋጭ ይሆናል። ደስ ሊለን፤ የምናምን ደስ ባይለን ደግሞ የግናምን እንሆናለን።

ስሜታችን ምንም ያህል ቢለዋወጥ፤ እውነት ግን ከእውነትነቱ የሚለውጠው ጋይል አይኖርም። «ዕውነት» እውነት እንደሆነይሆኑ ራሱ «ሊኦል እንደሌለ ይታያል» ብንል፤ ስሜታችን የሊኦልን መኖር አይለውጠውም። ስለዚህ እምነታችን በስሜታችን ላይ የተመሠረተ መሆን የለበትም።

3

ድንበር የለቀቀ ስሜት

ግንኛውም ክርስትያን በሕይወቱ የሚያዝንበትና ተሰፋ የሚቆርጥበት ጊዜ አለ። በዚህ ልክ ስሜቱ እንደየሁኔታው ይለዋወጣል። በረጅሙ መንፈሳዊ ጉዞውም ስሜቱ ይለዋወጣል።

በሰሜት ደህንነትን እንደላገገን ሁሉ፤ በሰሜት የክርስትናን ሕይወት መኖር ስለማንችል ደህን ያህል ስለ ሰሜታችን መጨነት የሰብንም። መንፈሳዊ ጉዞአችንን መጓዝ ያሰብን በእምነት እንጂ ሰሜታችንን እየተከተልን መሆን የሰበትም።

ጥሩ ሰሜት የሚሰማን ክህነ በጠም ጥሩ ነው፤ እግዚአብሔር ይመስገን፤ ከሌላን ደግሞ ስለ ሰሜታችን ሰንጨነት በእምነት እግዚአብሔርን እያመሰገንን በመታዘዝ እንኑር። ተጨባጭነት ባለው በእግዚአብሔር ቃል የተመሠረተ እምነት ደስታና በረከት የሞላበት ሕይወት ነው። በፈተና ውስጥ ስናልፍ የደስታ ሰሜት በውስጣችን ባይሰማን እግዚአብሔር ዉርስ የተወን መስሎን ተስፋ እንቀረጥ። እንደግዴተውን በቃሉ ተስፋ የገባልንን እምሳክ እንጠብቅ እንጂ በሚሰዋወጠው ሰሜታችን ሳይ እናተኩር።

የመንፈሳዊ አቋማችን የተመሠረተው በሰሜታችን ሳይ ከሆነ፤ ሰሜታችን የሚያዘንን ሰማድረግ በቀላሉ እንሰባሰብ። የሰሜታችን ግፊት ኃይለኛ ከሆነ ድርጊታችንን ከእግዚአብሔር ቃል ለማመሰከርናሽ እንዲሁም እግዚአብሔር የሰጠንን አዕምሮአችንን እንድንጠቀም እያደርገንም። ብዙ ጊዜ ሰሜታችን ከመስመር እንደሰወጣን የምናውቀው የሰሜቱ ኃይል ትንሽ ጋብ ሲልልን ብቻ ነው።

ቀኑ አሁን፤ ጊዜው ከበዓት በኋላ ዘጠኝ ሰዓት ገደማ ነው። በእብዛኛው እብያተክርስቲያናት የዘጠኝ ሰዓት የእምልኮቱ ጊዜ የተለመደ አይሁን እንጂ፤ ለዚያች ቤተክርስቲያን ግን የሰንበት የእምልኮት ሰዓት ነበር። ቤተክርስቲያኒቷ ትንሽ ዘመሆኗም በሳይ፤ ዙሪያዋ የተሠራው በቆርቆሮ

ስለሆነ የውጭ መቀት በኃይል ትስባለች። በዚህ ዕለት እንደተለመደው ለእምልኮት የመጡ ብዙ ሰዎች ተጠበው ሲቀመጡ፤ ከውስጥ መቀመጫ ያላገኙት ደግሞ፤ ጸሐዩ ኃይለኛም ቢሆን ከውጭ ቆመው የእምልኮቱን ፕሮግራም ይካፈሉ ነበር።

በዚያች አነስተኛ ቤተክርስቲያን ውስጥ የመንፈስ ቅዱስ እንቅስቃሴ በግልጽ ይታይ ስለነበር፤ ብዙዎች ቃሉን ተጠምተው ስመስማት ይመጡ ነበር። የተማሩ፤ ያልተማሩ ወጣቶች፤ ሽማግሌዎችና ከተለያዩ የኑሮ ደረጃ የመጡ ሰዎች ይገኙበታል። የመጡት መንፈሳዊ ጥግት ያለቸው ብቻ አልነበሩም። ለመተቸት፤ የሚደረገውን ለማየት የመጡ እንግዳ ሰዎችም ነበሩ።

የዕለቱ ፕሮግራም በጉባዔ መዝሙር ተጀመረ። ሕዝቡ ለእምልኮት እየተፍታታ መጣ። የጉባዔ መዝሙር በማከታተል ተዘመረ። ከዚያም እንደዘመኑ አይሁን እንጂ በዘመኑ የነበሩት መዘመራን ያዘጋጁትን ሁለት መዝሙር በማከታተል አቀረቡ። የመንፈስ ቅዱስ መገኘት በግልጽ ይታይ ነበር። በባዚዋ ተነስተው በመንፈስ ቅዱስ ኃይል ተሞልተው የእግዚአብሔርን ቃል እየተነተኑ ያስተምሩ ጀመር። «ሁለት አፎት ካለው በይፍ» የሚለልጠው የጌታ ቃል የብዙዎችን ልብ እየሰነጠቀ ይገባ ነበር። ብዙዎች ሰሜታቸውን የሚቆጣጠሩ ባይሆኑ ሞሮ «ሃሌሉያ» እያሰኘ የሚያሰራህ ኃይለኛ ሰብከት ነበር። በግልጽ የእግዚአብሔር መንፈስ በህዝቡ መካከል ይመለሰ ነበር።

ስብከቱ ሲካሄድ እንደንደቻችን በጸሎት መንፈስ ውስጥ እንገኝ ነበር። ቃሉ ሰብዙዎች ህያው

ሆኖ እንዲቀርብ ሰባዚዋን በጸሎታችን እናገዝባለን ነበር። እኒያ ገደኛዬ የተቀመጠው መዘምራን እንደቀመጠበት ከተወሰነው ልዩ ስፍራ፣ በመጀመሪያው ረድፍ ላይ ስለነበረ፣ በቀሰሉ እንታይ ነበር። በመንፈስ ቅዱስ እንቅስቃሴና በእየሩ መቀት ጋር ያዢ ቤተክርስቲያን ታፈነች። ይሁን እንጂ ህዝቡ በትእግሥትና በጸጥታ ቃሉን ያደምጥ ነበር።

ሰብከቱ ሲካሄድ እንገብን አቀርቅሮ ይጻልይ የነበረው በጉኔ የተቀመጠው ገደኛዬ ቶሎ ቶሎ ይተነፍስ ጀመር። ዘር ብዬ ተመሰክትኩትና ሰብከቱን ማደመጤን ቀጠልኩ። የገደኛዬም አተነፋፈሰ እየወመረ ሂደ፤ ትንሽ ተረባሽኩ። የተረባሽኩት ስራሴ እሰቤ ሰይሆን በእካባቢያችን የተቀመጡትን ሰዎች እንዲያሰሙ ያደናቅፋል ብዬ በመስጋት ነበር። «ቀስ በል» ብዬ ለገደኛዬ እንዲልነገረው፣ የእግዚአብሔርን መንፈስ መግታት ሆኖ ስለተሰማኝ ዝም አልኩ። አሁንም ያተነፋፈሉ ፍጥነት እየወመረ፣ ድምጹም ከፍ እያለ ሂደ። እንዲያደቁ ዘር እያሉ ቢመሰክቱት ሰይ፣ እንዲያሰሙ እንቅፋት እንደሆነባቸው ስለተሰማኝ ይበልጥ እየተረባሽኩ ሂደኩ።

ይኸው ገደኛዬ የእግር ኳስ በዓየር እንደሚሞላው ዓይነት በዓየር እየተሞላ ሂደ። ጉንጩ እያበጠ፣ ዓይኑ እየፈጠጠ ሂደ። ገፋ፣ ገፋ እደረገኝና ከቱን አወሰቀ። «ሞቶት ይሆናል» ብዬ አሰብኩ። ትንሽ ቆይቶ ደግሞ ሽሜዜን አወሰቀና በሰጠ ከናቴራ ብቻ ሰጥቂት ደቂቃ ተቀመጠ። ሁኔታው ይበልጥ እያሰደነገጠኝ መጣ። «ምን ሊሆን ነው?» ብዬ አሰብኩ። ይህን አሰቤን ሰልጠርሰ የቀረጸውን ከናቴራ አውልቶ በወገቡ በላይ ራቁቱን ሆነ። በዚህ ጊዜ ሁሉ ሰብከቱ

እየተካሄደ ነበር።

በመወረሻም ከተቀመጠበት መቀመጫ ፈንጠር ብሎ ሂደ በመድረኩ ሥር ቶመ። በብከቱ ተቋረጠ። ሕዝቡ «የምን እብድ መጣብን?» ብሎ ደነገጠ። ጉንጩ በእየር ተሞልቶ የሚፈነዳ ፈኛ ይመስል ነበር። በመወረሻም በእየር የተሞላውን አፋን ከፈቀው። ራቁቱን፣ እጁን ወደ ላይ ዘርግቶ «ሰሙኝ ልጃዬ፣ ልጃዬ፣ በሪያዬ ራቁቱን እንደሆነ እናንተም ራቁታችሁን የምትሆኑበት ጊዜ ይመጣል» በማለት ትንቢት መተንሰይ ጀመረ።

ብዙዎች ደነገጡ፤ ዓይናቸው ፈጠጠ። እብደትም የመሰላቸው ሰዎች አልጠፉም። በእርግጥ ድንጋጤ ይታይባቸው ነበር። የመንፈስ ቅዱስ እንቅስቃሴ የምናውቅ ክርስቲያኖች ግን እንደሌሎቹ እብደት ነው በንልም በሜት ያሰበታው በመገሰቱ ከፍተኛ ሀፍረት ተሰማን። እንገዳ የሆኑ ሰዎች ይሰናከሉብናል ብለን ሰጋን። ገደኛዬ ትንቢቱን ወርሶ ተቀመጠ። የተቋረጠውም ሰብከት ቀጠለ። ይሁን እንጂ ሕዝቡ ቀድሞ በነበረው ዓይነት መንፈስ ማደመጥ አልቻለም። ያየውንና የሰማውን በአዕምሮ ያሰለሰል ነበር። ሰባዚዋም እንደ መጀመሪያው መቀጠል ስለልቻሉ ሰብከታቸውን ከማግኘት ላይ አቆሙት። ሕዝቡ ማደመጥ ሰይኛል መሰበኩ ዋጋ ስለማይኖረው በብከቱን ማቋረጣቸው ትክክል ነበር።

ሰብሰባው አብቅቶ ሕዝቡን ከሰናበቱ በኋላ የቤተክርስቲያን ኒቷ መሪዎች ገደኛዬን ሰብቻው ጠርተው መከሩት። «እግዚአብሔር መልዕክት ሲሰጠን በሥርዓት፣ ጊዜና ሁኔታ ጠብቀን መናገር አለብን» ቢሉ ሊያበተምሩት ሞከሩ። ይሁን እንጂ

ገደኛዬ እልተቀበላቸውም። ምክንያቱንም በኃላ ሲያስረዳኝ «እነርሱ በሕይወታቸው ሚስቶቻቸውን ይሁኑ እንጂ ቀዝቅዘዋል። እግዚአብሔር ተናገሮ ሲለኝ እናገራለሁ። የእግዚአብሔር ቤት በመንፈስ እንጂ በጥበብ አይመራም። የጸሎት ሕይወታቸው ደካማ በመሆኑ እኔንም እንደ እነርሱ ለብ ያልኩ ክርስቲያን እንደሆን ነው የሚረዳኝ። ጌታ በመንፈሱ ጥልቀኛል፤ ለህዝቤ ነብይ አድርጎ አቀጥኛልና ወደኃላ አልመለስም» አለኝ።

የገደኛዬን ሕይወት በቅርብ አውቃለሁ። ገሩም መንፈሳዊ ሕይወት የነበረው ወንድም ነው። የመንፈሳዊ ሕይወቱ የለሉት ሕይወቱ እንዲሁም ለአገልግሎት የነበረው ጥግት በእርግጥም እግዚአብሔር በጊዜው ያቅመው ነብይ ነበር። በዘመኑ የተነበያቸው ትንቢቶች በጊዜውም ከጊዜውም በኃላ ሲፈለሙ አይቻሉም። ለአገልግሎት አብረን ብዙ ወጥተን ወርደናል። ለመልካም መንፈሳዊ እርምጃው በቅርቡ የነበርኩ ገደኛው ስለነበርኩ ትክክለኛ ምስክር ነኝ።

ገደኛዬ የተነበየው ትንቢት ልዘ አይደለም አልልም። መልእክቱ እያጠራጥረኝም። የትንቢቱን ትክክለኛነት አሁንም እያየሁት ነው። ችግሩ፤ ያሰባቸው የገባው ወሰን የለቀቀ ስሜቱ ሳይ ነበር። እግዚአብሔር መልእክት ሲበጠው ቁና ቁና መተንፈስ፤ ልብስ ግድለት፤ ስብከት ግብረጥ እያስፈለገውም ነበር። በሥርዓቱ ስብከቱ ሲያልቅ፤ ጊዜ ጠይቆ እግዚአብሔር የበጠውን መልእክት (ትንቢት) ለሕዝቡ ግስተሰላፍ ይቸል ነበር። ከእሱ ጠቅላላ ዕድሜ ሁለት እጥፍ በክርስትና እምነት የኖሩ ታላላቆቹ ሲመክሩት ግደመጥ ይገባው ነበር። የዚህ ሁሉ ችግር ምክንያት ወሰን የሰቀቀው ስሜቱ ነው።

እኔና ገደኛዬ በስሜታችን ተፍላጋለን፤ ወንበር ሥራ ተገለባብጠን፤ ጣራው እስኪሰነጠቅ ድረስ ሙከን ከበቃን በኃላ ጋብ አልን። በስሜታችን ያደረግናቸው ነገሮች ሁሉ አረፉ ብቻ መሆናቸውን ተረዳን። ከሰራ በኃላም «አንተ እንዲህ አላደረግህም? ..አንተስ እንድ ቀን እንዲህ አልሆንክም?» እየተበሰለን ተሰላንን። ስሜት አልፈውት ከመጡ በኃላ ያስቃል፤ ያስፍራል። በወቅቱ ግን እንደደ ዓይኖችን ያሳውራል፤ እንደንሰግ ጅርሶችን ይዘጋል፤ በተቀደሰው እዕምርሶችን እንደናሰብ እስተሰበሰባችን ይቆልፋል።

ስሜት፤ እምነትና፤ እውነት ሦስቱም በክርስትና ሕይወት ውስጥ አስፈላጊዎች ናቸው። ችግሩ ግን ያለባቸው የገቡ እንደሆነና እንዲሁም ትክክለኛ ትርጉማቸውን ያልተረዳን እንደሆነ ብቻ ነው። ስሜትን እንደ እምነት ከተቀበልን፤ ወይንም እምነታችን በስሜት ሳይ የተመሠረተ ከሆነ፤ መንፈሳዊ ሕይወታችን በግደግ ፈንታ የቀረጨ ይሆናል።

4

ሰማደግ ጽኑ መሠረት ያስፈልጋል

ማንኛውም ሕንጻ ጥሩ መሠረት ያስፈልገዋል። የጽኑ መሠረትን አስፈላጊነትን ለማስረዳት፣ ክርስቶስ እንደ እውነተኛ እናጺ በመሆን በግቴዎስ ወንጌል የሚቀጥለውን ምሳሌ ተናገረ። «ሰለዚህ ይህን ቃሌን ሰምቶ የሚያደርገው ሁሉ ቤቱን በአለት ሳይ የሠራ ልባም በውን ይመስላል። ዝናብም ወረደ፣ ጉርፍም መጣ፣ ነፋስም ነፈሰ የንን ቤት ገፋው፣ በአለት ሳይም በስተመሠረተ

አልወደቀም። ይህንም ቃሌን ሰምቶ የማያደርገው ሰው ሁሉ ቤቱን በአሸዋ ሳይ የሠራ በነፍ ሰውን ይመስላል። ዝናብም ዘነበ፣ ጉርፍም መጣ፣ ነፋስም ነፈሰ ያንንም ቤት መታው፤ ወደቀም እወደደቁም ታላቅ ሆነ (ማቴ 7፡24-27)።

ክርስቶስ ሰለነዚህ ሁለት ቤቶች በምሳሌ ሲናገር፣ ስለእናጢነት በቂ የሆነ እውቀት ሞላታል። የጽኑ መሠረት አስፈላጊነቱ የታወቀው በአሁኑ ዘመን ብቻ ሳይሆን ጥንትም፣ ክርስቶስ በምድር ሳይ በነበረበት ዘመን ነበር። እናጺዎች ቤት በመሥራት በሚፈልጉበት ወቅት አስቀድመው ጥሩ መሠረት መጣል እንደለባቸው ጠንቅቀው ያውቁ ነበር።

እናጺዎች ሕንጻውን ከመሥራታቸው በፊት አስቀድመው ምን ዓይነት መሠረት መጣል እንደሚያስፈልጋቸው ማወቅ አለባቸው። በበጋ ጊዜ ቤታቸውን ለመሥራት የሚፈልጉ እናጢዎች፣ ቋጥኝ ከሰበት ሰፍራ ሄደው በመቶፈር ጉልበታቸውንና ጊዝያቸውን ከሚያጠፋ ይልቅ፣ አሸዋውን ጫ ጫ አድርገው በቀሳሉ ለመሥራት የሚመርጡ እንደንድ አሸዋቂ እናጺዎች አይጠፉም። ይሁን እንጂ በጋው አልፎ ክረምቱ ሲመጣ፣ ያ በአሸዋ ሳይ የታነጸው ሕንጻ፣ መሠረቱ ጽኑ በላልሆነ፣ ማእበልና ውህ ሲመጣ ያንን ቤት በቀሳሉ ያፈርሰዋል።

በአለት ሳይ የተገነባው ቤት ገን ዝናብ፣ ማዕበል፣ ነፋስ፣ እንደሁም የመረት መንቀጥቀጥ ቢወርድበትም፣ ጽኑ መሠረት ስላለው በቀሳሉ አይወድቅም። ክርስቶስ በሁለት ዓይነት መሠረት ሳይ ስለታነጹት ቤቶች የተናገረውን ምሳሌ

አንብበናል። አንደኛው በአሸዋ ስይ የተመሠረተ ሲሆን፤ ሁለተኛው ደግሞ በአሰት ስይ ነበር። በአሸዋ ስይ መሠረትን ለመጣል ጊዜና ጉልበትን አይጠይቅም። ይሁን እንጂ ከፋ ነገር ሲያጋጥመው ተሎ ይወድቃል። በድንጋይ ስይ ወይም በአሰት ስይ ለመመሥረት ግን፤ ጉልበት፤ ጊዜና ገንዘብ ይጠይቃል። በዓለት ስይ ተመሥርቷልና በቀሳሱ የሚወድቅ አይደለም።

ክርስቶስ ምንም ያህል እንደ እውነተኛ እናጢ ትክክለኛ እውቀት ኖሮት ቢናገርም፤ ማሰራዊት የፈለገው ስለምድራዊው ቤት ስይሆን ስለ ሰው መሠረታዊ አቋም ነበር። በውም በመንፈሳዊ ሕይወቱ የተለያየ ፈተናና ችግር ሲደርስበት መቶም የሚችለው በእውነተኛ መሠረት ስይ የተመሠረተ እንደሆነ ብቻ ነው። ስለ እውነተኛውና ጽኑ መሠረት ክርስቶስ ሲናገር፤ «ይህን ቃሉን ሰምቶ የሚያደርገው» ይላል። በዚህ በክርስቶስ ቃል መሠረት እንግዲህ በእውነተኛው መሠረት ስይ ለመመሰረት ቃሉን የሚያደምጥ መሆን አለበት።

ብዙዎች ችግር ስይ የሚወድቁት የእግዚአብሔር ቃል የሚናገረውን ትክክለኛውን ትምህርት ማደመጥ በለመቻላቸው የረነሰ ነው። ክርስቶስ ቀደም ሲል ለመጀመሪያይቷ ቤተክርስቲያን የሰጠውን ትእዛዝና የተናገረውን ማደመጥ የብዙዎች ችግር ስለሆነ በፍጥነት ከቃሉ የመውጣት ዝንባሌ አላቸው። ስለዚህ በእውነተኛው መሠረት ስይ ለመመሥረት እንደሆነም ተመሥርቶ ለማድግ ከሚያስፈልጉት ነገሮች መካከል አንደኛው ክርስቶስ ሲናገር ማደመጥ ነው።

ሁለተኛው ነጥብ ደግሞ የክርስቶስን ቃል

መስማት ብቻ ስይሆን፤ ቃሉን ሰምቶ የሚያደርገው መሆን እንደለበት ይገልጻል። ስለዚህ በእውነተኛ መሠረት ለመመሥረትና ለማድግ ለሚወች ብቻ ስንሆን እድራጊዎችም መሆን አለብን። ብዙ ጊዜ የብዙዎች በዎች ችግር የእውቀት ማነስ ስይሆን እውቀታቸውን በተግባር ስይ መተርጉሙ ስይ ነው። ስለክርስትና እምነት ያለውን ስርዓትና ደንብ ጠንቅቀው ያውቃሉ። እውቀታቸውን ግን በሥራ ለመተርጉም ችሎታ የላቸውም።

ብዙዎች የሃይማኖት እውቀት አላቸው ግን የሃይማኖት እውቀታቸውን በሥራ የሚተረጉሙት አደሉም። ለምሳሌ አንድ ሕመምተኛ ወደ ሐኪም ሄደ ለህመሙ ማሰታገሻ የሚያስፈልገውን ምክርና እንዲሁም የሚወስደውን የመድሐኒት ትእዛዝ ተቀብሎ፤ ምንም ስያደርግ እራሱን ብቻ ነቅንቶ ከሄደ፤ ከበሽታው መደን አይችልም። ከበሽታው ለመደን የሚችለው ሐኪሙ የሰጠውን ትእዛዝ የተከተለ እንደሆነ ብቻ ነው። ትእዛዙም መድሐኒት ገዝቶ እንደ ትእዛዙ መሠረት መድሐኒቱን ሲወስድ ብቻ ነው።

መንፈሳዊ ሕይወታችን በጽኑ መሠረት ስይ የተመሠረተ መሆን እንደሚያስፈልገው ተረድተናል። ግን ጥያቄው ያ ጽኑ መሠረት ምንድነው? እየሱስ አንድ ጊዜ ደቀመዛሙርቱን ቂሰርያ አገር በደረሰ ጊዜ ለዎች እርሱን በዎች ማን ብለው እንደሚጠሩት ወይም ምን እንደሚሉት ጠየቃቸው። እነርሱም ሲመልሱ እንደገደ መጥምቁ የሐንሰ፤ ሌሎችም ኢልያስ፤ ሌሎችም ኢርምያስ ወይም ከነብያቱ አንዱ ነው ይላሉ አሉት። «እርሱም እናንተስ እኒን ማን እንደሆንኩ ትላላችሁ አላቸው።» ስምዖን ኢጥሮስም «አንተ ክርስቶስ

የሕያው የእግዚአብሔር ልጅ ነህ» አለው። እየሱስም መልስ እንዲህ አለው «የየኛ ልጅ ስም እን ሆይ ስለማያት ያለው አባቴ እንጂ ስጋና ደም ይህንን አልገሰጠልህምና ብዬ እ ነህ፤ እኔም አልሃሰሁ እንተ ሴጥርስ ነህ በዚችም ቤተክርስቲያን ስይ አለቴን አሰራሰሁ፤ የገሃነም ደጃችም እይቸልዋትም» አለ። (ማቴ 16፡13-20)።

እየሱስ ስለ ቤተክርስቲያን መሠረት ከላይ ቢናገር እንደሰማነው በዚህች አለት ላይ ቤተክርስቲያኒን አሠራሰሁ ይላል። የክርስቶስ እነጋገር ቀጥተኛ ትርጉሙ ያልገባቸው እንደንድ ሰዎች ሴጥርስን የቤተክርስቲያን መሠረት አድርገው ሲወሰዱት እንመስከታለን።

እየሱስ ቤተክርስቲያኒን በአለት ላይ አሠራሰሁ ሲል በሴጥርስ፤ በደካማው እንደላሁን መረዳት እንችላለን። ከላይ የክርስቶስን ማንነት ደቀመዘመርቱ ሁሉ በደንብ ባልገባቸው ግዜ ሴጥርስ «እንተ ክርስቶስ የሕያው የእግዚአብሔር ልጅ ነህ» በማለት መልስ ሰጠ። እንግዲህ እየሱስ ሰማለት የፈለገው ሴጥርስ በተናገረው ቃል ላይ ማለትም ክርስቶስ የእግዚአብሔር ልጅነቱንና መሲህነቱን በሚገልጽ ትምህርት ላይ ቤተክርስቲያኑ እንደሚመሠርት መናገሩ ነበር።

ይኸው ሃሳብ በሌላ ሥፍራ በግልጽ ተጠቅሷል። «እንግዲያስ ከእንግዲህ ወዲህ ከትደሳን ጋራ በበእገርችና የእግዚአብሔር ቤተሰቦች ናችሁ እንጂ እንግዶች መዘቶች አይደሉችሁም በሐዋርያትና በነብያትም መሠረት ስይ ታንዳችሁዋል። የግእዝነም እራስ ድንጋይ እየሱስ ክርስቶስ ነው በእርሱ ሕንጻ ሁሉ

የተገጠመ በጌታ ትደስ መትደስ እንዲሆን ያድጋል፤ በእርሱም እናንተ ደግሞ በእግዚአብሔር መኖርያ ስመሆን በመንፈስ አብራችሁ ትሰራላችሁ» «ኢፌ 2፡19-22)።

ስለዚህ የማንኛውም ክርስቲያን ወይንም እማኝ መሠረት ክርስቶስ በተናገረው በሰማያዊ ቃል ላይ መሆን አለበት። በዚህ ሃሳብ ላይ ያልተመሠረተ ሕይወት፤ ልክ በእሸዋ ላይ እንደተመሠረተው ቤት ቶሎ ይወድቃል።

ክርስቶስ በምድር በነበረበት ጊዜ ብዙዎች እምነው ተከትሰውታል። እንደያውም በሄደበት ስፍራ ሁሉ ብዙ ሰዎች ያሰዉንቁት ስለነበረ እንደንድ ጊዜ ከእጠገባቸው ቀስ ብሎ እንደሚሄድና እንደሚያመልጠቸው መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል። እብዛኛዎቹ እየሱስን የሚከተሉበት ጊዜያዊና ምድራዊ ምክንያቶች በሰነበራቸው ነበር። ስምስሌ እንደንድቹ እየሱስን የሚፈልጉበት የኖው ምክንያታቸው፤ በጊዜው የነበረውን የርማን የቅኝ እገዛዝ ሥርዓትና ቀንበር ከሰያችን ላይ ይጥልልናል ብለው በማበብ ይከተሉት ነበር። ብዙዎቹ ደግሞ ስለሚያደርገው ታምራትና ድንቅ ሥራ ይከተሉት ነበር። እንዲያውም «ታምራት አሳየንና እንከተልሃለን» ብለው የጠየቁት የሃይማኖት መሪዎች እንደነበሩ መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል።

እየሱስ ብዙ ተከታዮች እንደነበሩት ቢታወቅም፤ እውነተኛ መሠረት በሰለክበራቸው ወይም የሚከተሉበት ምክንያታቸው በእውነተኛ ነገር ላይ የተመሠረተ ስላልነበረ፤ ይህን ያህል እድሜ አልነበራቸውም። በእልልታ የተቀበሉትን እየሱስን ይህን ያህል ብዙም ሳይቶቱ በጥላቻ

መንፈስ ተሞልተው «በቀሰው» ብለው ሲሆኑ እናያለን። እምነታቸው በእውነተኛ መሠረት ላይ ስላልታነለ፤ እየሰሰን በመስቀል እንዲሞት አሳልፈው እንደበጡት እንመሰክታለን።

እስከ አሁን እንደተግርነው፤ በመንፈሳዊ ሕይወታችን ጽኑ መሠረት እንደሚያስፈልገን ተረድተናል። ግን ያ መሠረት ምን መሆን አለበት? መሠረታችን በእምነት ላይ ይሁን ወይንስ በሌላ? መንፈሳዊ ሕይወታችንን በእምነታችን ላይ የመሠረትን እንደሆነ፤ እምነታችን ቶሎ ቶሎ ስለሚለዋወጥ መተማመን ያስቸግረናል። ዛሬ እምነን እንደሆነ ነገ እናምንም። ዛሬ በእምነት የተቀበልነውን ነገ ስንጠራጠረው እንገኛለን። ሌላው ደግሞ ብዙ ጊዜ የምናምነው እንደንድ እንቀስቃሴዎች ስናይ ብቻ ይሆናል። ምንም ዓይነት እንቅስቃሴዎች በማናይበት ጊዜ እምነታችን የሚጠፋ ከሆነ የመንፈሳዊ አቋማችን እያስተማምንም። ስለዚህ በእምነታችን ላይ መሠረት ለመጣል የሚያዋጣን አይሆንም።

እንግዲያውስ በሰሜታችን ላይ መንፈሳዊ ሕይወታችንን እንመሥርት ይሆን? ሰሜታችን እንድያውም በእምነታችን የበሰጠ ይለዋወጣል። ዛሬ ደበ ብሎን የተቀበልነውን ነገ እንጥሰዋለን። ሰሜታችን ከፍና ዝት ይላል። በየጊዜው በታውን እየሰቀቀ በሰሜኒድ መሠረት ልንጥልበት የሚያስተማምን እንደልሆነ እንመሰክታለን። እምነት ያስፈልገናል፤ ሰሜትም እግዚአብሔር በውስጣችን ያኖረው በሰህን ሰሜታችንም ያስፈልጋል። ግን ቅደም ተከተል ሊኖረው ይገባል።

እምነትና ሰሜት ተፈላጊውን ቅደም ተከተል

ከልያዙ፤ መሠረታችን የለና አይሆንም። ተፈላጊ ነገሮች ሁሉ ይኖራሉ ግን ማገጣጠሙ ላይ ወይም ደግሞ የትኛው በየትኛው ላይ መሠራት እንደለበት ማወቅና መረዳት ያስፈልጋል። በእምነታችን ላይ በመሠረትን እምነት እስፈላጊም ቢሆን ከፍና ዝት በሰሜል የማያዋጣን ነው። ሰሜታችንም ይለዋወጣል። እንግዲያውስ በምን ላይ እንመስርተው?

በምሳሌ አንድ በው በክረምት የተሟላ ልብስ ሰብሶ ከቤቱ ለመውጣት ሙታንታና ከፍቲራ፤ ሽምዝና ሱሪ፤ እንዲሁም ኮትና ከበርት ያስፈልገው ይሆናል። እንዲህ ሁሉ እስፈላጊዎች ቢሆኑም፤ ቅደም ተከተላቸውን ከልጠበቅንላቸው መሰታያ ሊያደርጉን ይችላሉ። በክቱ ላይ ከኔተራ፤ በሱሪው ላይ ሙታንታ ብንታጠቅበት እስባበሳችን እያምርም።

በመንፈሳዊ ሕይወታችንም ደግሞ እምነት፤ ታሉ፤ እንዲሁም ሰሜት ተፈላጊውን በታና ቅደም ተከተላቸውን ሲጠብቁ፤ ሁሉም ነገር መልክ ያለውና ያመረ ይሆናል። እንዲህ ሰስት ነገሮች ከተዘበራረቁ ግን ጤናማ የሆነ መንፈሳዊ ሕይወት ለመምራት ያስቸግራል።

5

እምነት፣ ሰሜትና እውነት ትክክለኛ ሥፍራቸውን ሲይዙ

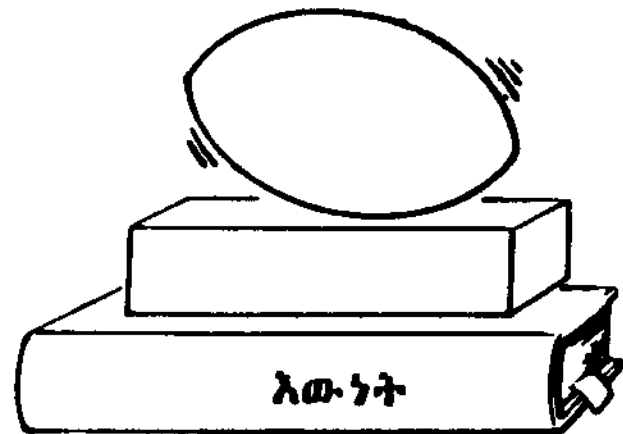
1) እውነት

ሁለትና ሁለት አራት ነው። ይሄ ምንጊዜም ቢሆን አይለዋወጥም። በየትኛውም ክፍለ ዓለም ሁለትና ሁለት አራት ነው። ግመን ወይም አለማመን ይህንን እውነት ሊለውጠው ወይም ሊሸረው አይችልም።

እውነት ሁልጊዜ ትክክል ነው። ትክክል የሆነውን ነገር ለመቀበል ግመንን አይጠይቅም።

ዕውነት ትክክል መሆኑ በይግባርም እንዲያውነተኛነቱን አይለውጥም። ለምሳሌ፤

- እየሱስ በቤተሉ ሄደው ውስጥ መወለዱ እውነት ነው።
- የእግዚአብሔር ልጅ መሆኑ እውነት ነው።
- በመስቀል ሳይ መሰተሉ እውነት ነው።
- በሦስተኛው ቀን መነሳቱ እውነት ነው።

እነዚህ ታሪኮች እውነት መሆናቸውን የምናውቀው የእግዚአብሔር ቃል ስለሚያረጋግጥልን ነው። እነዚህን እውነቶች ልንቀበላቸው ወይም ለንቀበላቸው፤ ልናምናቸው ወይም ለናምናቸው እንችላለን። የትኛውንም እቋም እንያዝ፤ እነዚህ እውነቶች፤ እውነት ከመሆናቸው ሊለውጣቸው የሚችል ኃይል ወርሶ አይኖርም። እነዚህንም ለማመን የምንችለው ሰሜታችን ለሰደገፋቸው ሳይሆን በእግዚአብሔር ቃል ስለተገለጹ ነው። ስለዚህ የእምነታችን መሠረት የተመሠረተው

በሰሜታችን ስይሆን እግዚአብሔር በሰጠን ተጨባጭ በሆነ እውነት ስይ ነው። ያም እውነት የእግዚአብሔር ቃል ነው።

2) እምነት

እምነት ምንድነው? እምነት እግዚአብሔርን እንደቃሉና እንደተሰፋው መቀበልና መራመድ ነው። በክርስቲና ሕይወት እምነት ዋና ነገር ነው። ያለ እምነት እግዚአብሔርን ማመንና ማስደበት አንችልም። «እምነት» የሚለው ቃል በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ 239 ጊዜ ተጽፎአል። በዚህም «እምነት» ምን ያህል አስፈላጊ መሆኑን እንገነዘባለን።

በእግዚአብሔር የምንቀበላቸው በረከቶች ሁሉ በእምነት የምናገኛቸው መሆናቸውን መጽሐፍ ቅዱስ ይነግረናል። እምነት በክርስቲና ሕይወታችን

ውስጥ ከፍተኛ ሥፍራ ያለው ቢሆንም ለብቻው የቶመ አይደለም። እምነታችን በእውነት ስይ ያረፈ ወይንም የተመሠረተ መሆን አለበት። ያም እውነት የእግዚአብሔር ቃል ነው።

ሀ) እምነት በማይታየው ነገር ስይ ያተኩራል

እምነት የተመሠረተው በእውነት ስይ ቢሆን፤ ያም እውነት የሚታይ አይደለም። እግዚአብሔርን በዓይናችን በየየውም ለመኖሩ በእምነት እናረጋግጣለን። መንግሥተ ሰማይን እናይም፤ ይሁን እንጂ መንግሥተ ሰማይ መኖሩን በእምነት እናውቃለን። እምነት ማለት በተሰፋ የምንጠበቃቸውን ነገሮች እንደምናገኝ የሚያረጋግጥ፤ የማናያቸውን ነገሮች መኖራቸውንም የሚያስረዳ ነው። (ዕብ 11፡1)።

መንፈሳዊ ነገሮችና መንፈሳዊ ዓለም መኖራቸውን ስናይም፤ መጽሐፍ ቅዱስ ስለሚያረጋግጥልን እውነት መሆናቸውን እናውቃለን።

ለ) እምነት ዕውነትን ያረጋግጣል

እምነታችን እግዚአብሔር የደነገጋቸውን ዕውነቶች አይለውጥም። ብናምንም፤ በናምንም እውነትነታቸው ፈጽሞ አይለወጥም። ታዲያ እምነታችን ምን ያደርገዋል? እምነታችን እግዚአብሔር ያደረጋቸውን ዕውነቶች በሕይወታችን እንድንለማመዳቸው ይረዳናል።

በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ እግዚአብሔር ብዙ ተሰፋ ሰጥቶናል። ይሁን እንጂ ቃሉን በማመን ከልተቀበልናቸው ልንጠቀምባቸው አንችልም።

እየሰሰ በኃጢአታችን ሲል እንደሞተ የግምገማታችን ዕውነት ነው። በእምነት ተቀብለን በሕይወታችን ከልተለግመድነው፤ ሲያድነን አይቸልም። እንግዲህ እምነት ጌታ ያዘጋጃልለንን ሁሉ እንድንቀበል ይረዳናል።

ሐ) እምነት የእግዚአብሔርን ቃል ያምናል

በግሙን ቢያስቸግርም የእግዚአብሔር ተሰራ ዕውነት ነው። አብርሃምና ሣራ በእርጅና ዘመናቸው እግዚአብሔር ወንድ ልጅ እንደሚኖራቸው ቃል በጣቸው። በሰው አስተሳሰብ አብርሃምና ሣራ ልጅ በመውሰድ ዕድምያቸው በይፋትድም፤ አብርሃም በእግዚአብሔር ታመነ። «በእምነት ብርቱ ሆኖ በእግዚአብሔር ከብር በጠ፤ እንጂ እግዚአብሔር በበጠው ተሰፋ ከቶ አልተጠራጠረም» (ሮሜ 4:20)።

መ) እምነት እግዚአብሔርን ይታዘዛል።

እምነትና መታዘዝ አብረው ይሄዳሉ። እውነተኛ አማኞች ታዘዣች ናቸው። መጽሐፍ ቅዱስ «አብርሃም ርሱት አድርጎ ወደሚተበሰው ሥፍራ እንዲሄድ በተጠራ ጊዜ፤ ምንም እንኳ ወደት እንደሚሄድ በያውቅም በእምነት በመሄድ እሺ ብሎ ታዘዘ» (ዕብ 11:8) ይላል። እግዚአብሔርን የማይታዘዝ እምነት ሕይወት ያለው እምነት አይደለም። «ዕምነት ያለ ሥራ የሞተ ነው» (ያዕ 2:20)።

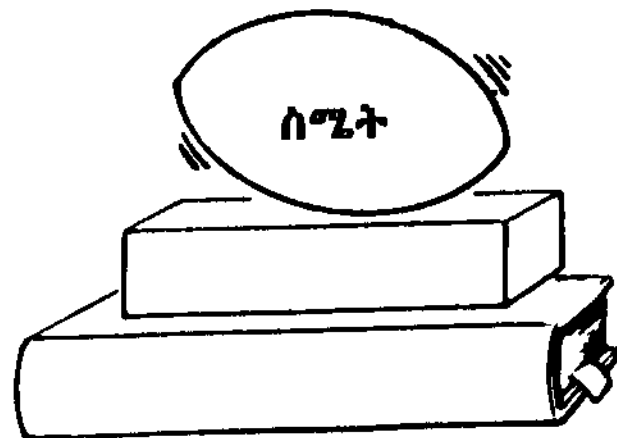
ሠ) እምነት ታደጊ ነው።

እምነት ያድጋል፤ የሚያድገውም

ከእግዚአብሔር ጋር የግያቋርጥ ገንኙነት ሲኖረንና በቃሉ የተዘረዘሩትን ተጨባጭ ዕውነቶች ላይ ግተኮር ስንቸል ነው። «እምነት በመስግት ነው፤ መስግትም ከእግዚአብሔር ቃል ነው፤» (ሮሜ 10:17)።

3) በሜት

በሜት ከሰው ተፈጥሮ እንደኛው ዝናል ሲሆን፤ ትክክለኛ ሥፍራውን ከያዘ አገልግሎት አለው። ሰው በሜት በይኖረው ኖሮ ቀዝቃዛ፤ ደስታውንና ሃዘኑን የማይገልጽ በድን ይሆን ነበር።

በሜት አስፈላጊ ይሁን እንጂ፤ መሠረት አይሆንም። ጠቅላላውን መንፈሳዊ እቋማችንን በበሜት ላይ እንደመሠረት ማድረግ ጽኑ መሠረት ባልሆነው ቤትን በአሸኖ ላይ እንደመመሥረት ይቆጠራል። ንፋስ፤ ዝናብና ጉርፍ በመጣ ጊዜ

ጠራርጉ ይወስደዋል።

አጠቃላይ ሐሳብ

• እምነታችን ማረፍ ያለበት በሰሜታችን ላይ ሳይሆን በእግዚአብሔር ቃል ይሁን።

• ሰሜት መምጣት ያለበት መጨረሻ እንደ መጀመሪያ አይሁን።

(ደስ ሲለን ማመን ሳይሆን፤ በዕምነታችን ደስ ይበስን)።

1) የእግዚአብሔር ቃል። ፅውኑት

2) የእግዚአብሔርን ቃል መቀበል። እምነት

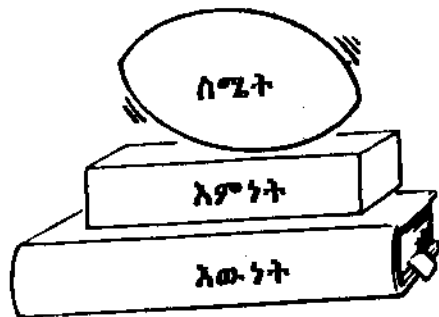
3) እግዚአብሔር ቃሉን በተገባር ሲያጸና የሚሰማን ደስታ። ሰሜት

እግዚአብሔር የደነገገው ቅደም ተከተል

ሀ) መጀመሪያ ተጨባጭ የሆነ እውነት

ለ) ቀጥሎ በቃሉ እውነት የተመሠረተ እምነት

ሐ) በመጨረሻ ሰሜት ናቸው።

እምነት፣ ሰሜትና እውነት

6

በእግዚአብሔር ቃል እንመሥረት

መንፈሳዊ አቋማችን በእምነታችን ላይ ወይንም በሰሜታችን ላይ የተመሠረተ መሆን እንደሌለበት ተመልክተናል። ሃይማኖታችን ሳይደናቀፍ ጸንቶ መቆም የሚችለው በእውነት ላይ የተመሠረተ እንደሆነ ብቻ ነው።

እውነት ስንል የትኛውን እውነት ማለታችን ነው? እውነት ስንል የማይለዋወጠውን የእግዚአብሔርን ቃል ማለታችን ነው። እምነትና

ሰዊት ቶሎ ቶሎ ይሰዋወጣሉ። የእግዚአብሔር ቃል ግን ፍጹም አይሰዋወጥም። ብዎናምነውም በናምነውም ቃሉ አይለወጥም። ስለዚህ ሃይማኖታችን መመሥረት ያለበት በሚለዋወጥና በሚቀያየር ነገር ላይ ሳይሆን ጽኑ በሆነ፣ ለዘላለም ሊያቆመን በሚችለው በእግዚአብሔር ቃል መሆን አለበት።

አንደኛድ ክርስቲያኖች ጥሩ የጸሎት ሕይወት አላቸው። በየቀኑ በትጋት ለብዙ ሰዓት ይጸልያሉ። በሕይወታቸውም የእግዚአብሔርን ምረት ይጠብቃሉ። ይጸማሉ፣ ይጸልያሉ። የእግዚአብሔርንም ከንድ በሕይወታቸው ሰማየት ይናፍቃሉ። ብዙ ታእምራቶችም በጸሎታቸው ምክንያት ማየት ችለዋል። እርግጥ ነው ሰይጣን የሚፈራው ሰው ቢኖር የሚንበረከከውን ክርስቲያን ነው።

ክርስቲያን መጸለድ ጥሩ ቢሆንም፣ ከጸሎት ሌላ ምንም ነገር አያስፈልገንም ማለቱ ግን ስህተት ነው። ጸሎት ብቻ ሳይሆን የእግዚአብሔርን ቃል ማንበብና ማጥናት ያስፈልገናል። የእግዚአብሔርን ቃል በጥንቃቄ በስመማርያ በሰማወት የተነሳ ብዙ ስህተቶችና ከመሥመር ሲያሰወጡ ወደሚችሉ እምነቶች ስንገፋ እንገኛለን። ስለዚህ ከእምነታችን እንደንዘባ ከፈለግን፣ ጽኑ በሆነ መሠረት ላይ፣ ይኸውም በእግዚአብሔር ቃል ላይ የተመሠረተ መሆን ይገባል።

በኢፈሪን ምእራፍ 4 ሐዋርያው ጳውሎስ በቤተክርስቲያን ውስጥ አስተማሪዎች፣ መጋቢዎችና እረኞች እንዲሉ ይናገራል። እነዚህ አስተማሪዎችና መጋቢዎች ለምእመናን ጤናማና ተፈላጊ የሆነውን

የእግዚአብሔርን ቃል እየመገቡ እንድያስደጉ ጋሳፈኑት ከእግዚአብሔር ተበጥቶቸዋል። ነገር ግን የመንፈስ ቅዱስ እንቅስቃሴ በሚታይበት አካባቢ፣ ለእግዚአብሔር ቃል የሚሰጠው ስታ በጣም ዝቅ ብሎ እናየዋለን። በዚህ ምክንያትም ይሆናል ብዙ ጊዜ የእግዚአብሔር መንፈስ በሚንቀሳቀስበት አካባቢ የተሰሰተ ትምህርትና እምነት ጉልቶ የሚታየው።

ስለዚህ እነዚህን ጤናማ ያልሆኑትን እምነቶችና ትምህርቶች ሰማወቅና ለመረዳት የምንችለው የእግዚአብሔርን ቃል በጥንቃቄ ያወቅን እንደሆነ ነው። ብዙ ጊዜ አንደኛድ ክርስቲያኖች የሃይማኖታቸው መሠረት እንደሆነ የሚያደርጉት በግል ሕይወታቸው የሚለማመደትን ልምምድ ይሆናል። ልምምዳቸውን የሚደግፍ ከመጽሐፍ ቅዱስ ፈልጉ በማሰየት ፋንታ፣ «በግል ሕይወቴ ተሰማምጃለሁ» በማለት የሚቀበሉና የሚከተሉ አማኞች አይታዩም።

ልምምዳችንን መጽሐፍ ቅዱስ የሚደግፈው ካልሆነ ወይም የመጽሐፍ ቅዱስን ሀሳብ የሚቃረን ከሆነ፣ መጠራጠር ያለብን መጽሐፍ ቅዱስን ሳይሆን ልምምዳችንን መሆን አለብት። ሰምሳሌ ሞርሞኖች ከእግዚአብሔር ቃል ተቃራኒ የሆነውን ትምህርት ሲያስተምሩ፣ ትምሕርቱ ከእግዚአብሔር ቃል ውጪ መሆኑን ቢነገራቸው የሚሰጡት መልስ «በሕይወቴ ተሰማምጃለሁ ይላቸዋልና ልክ መሆን አለበት» ይላሉ። ጆሐቨ ዊትነስቶም ተመሳሳይ ችግር አለባቸው። የእምነታቸውን አቋም የሚመሠርቱት በእግዚአብሔር ቃል ሳይሆን በልምምዳቸው ላይ ነው።

የሰው ስሜት የተሰየ የመሆኑ፤ የእንደኛው ስሜት የደንፈውን የሌላው አይደገፈውም። ታዲያ ትክክለኛውን ስሜት ለይቶ ግወት ግን ይችላል? ልክ መሆኑን ወይም ልክ አለመሆኑን ለይተን የምናውቅበት መንገድ ቢኖር የእግዚአብሔር ቃል የሚናገረውን በጥንቃቄ የመረመርን እንደሆነ ብቻ ነው። በስሜታችን ለማመስከር ከፈለግን ግን ችግር በራሳችን ሕይወትም ሆነ እኛ በሰንበት አካባቢ መፍጠራችንን አይቀርም።

መንፈሳዊ ሕይወታችን ጽኑ በሆነው በእግዚአብሔር ቃል ላይ ከልተመሠረተ ብዙ መንፈሳዊ ችግር ይደርስብናል። የብዙዎቻችን ድካም ቃሉን አስማወቃችን ብቻ ሳይሆን፤ ቃሉን ከማንኛውም ሰው የበለጠ የምናውቅ መስሎ ስለሚሰግን ግስተማር ከሚችሉ ሰዎች መማር እንፈልገን። «ሁሉን አውቃለሁ፤ ከኔ የተሻለ ግንም የለም፤ አስተማሪዬ መንፈስ ቅዱስ ብቻ ስለሆነ የሰው አስተማሪ አልፈልገም» በማለት ሕይወታችንን ዝግ እናደርጋለን።

አንድ ጊዜ አንዲት ወጣት ሴት እግዚአብሔር ሰለሰጣት ራሳይ እንዲህ ስትል ተናገረች፤ «እየሱስ አንድ ግታ ከነበርኩበት ቤት ይዞኝ ወደ ውጪ ከወጣኝ በኋላ፤ ወደ ፈሊጥንሰ ሂደሽ በአስተማሪነት ታገለግይኛለሽ እለኝ» ብለ ተናገረች። ይሁን እንጂ ያቺ ሴት ይህን በተናገረች በሦስተኛው ወር አግብታ አሜሪካን አገር፤ ከሲፎርንያ እስከት ውስጥ ሰብዙ ዘመን ኖረች። ፈሊጥንሰንም ደግሞ አይታው አታውቅም። እንግዲህ ይህች ሴት ያየችው ራሳይ ከእግዚአብሔር ነው ወይስ አይደለም? የዚሁ ሴት ወንድም ተመሳሳይ ራሳይ እንደየ ተናግሮዋል። የሚያሰዝነው

ግን ያ ወጣት በአገባ በአመቱ ሚስቱን ፈትቶ ከመንፈሳዊ ሕይወት ውጭ ሆነ።

ይኸንን እውነተኛ ታሪክ እንደ ምሳሌ እናቅርብ እንጂ፤ እግዚአብሔር በራሳይ፤ በትንቢት ወይም በህልም አይናገርም ግስታችን አይደለም። ግን እምያሳዝነው ነገር እንደንደቁ የእግዚአብሔርን ቃል ችላ ብለው ሕይወታቸውን በህልምና በራዕይ ብቻ ለመምራት ስለሚፈልጉ ችግር ላይ ሲወድቁና ቤተክርስቲያንንም ችግር ላይ ሲጥሉ እናያለን። የእግዚአብሔርን ቃል ጠንቅቆ በሰማወቅ የሚመጣው ሰህተት በትንቢትና በራሳይ እንዲሁም በህልም ላይ ብቻ ሳይሆን፤ በሌሎችም አቅጣጫዎች ብዙ እንዳሉ በአካባቢያችን የምናያቸው ናቸው።

7

አጋንንት አባዳጆች

የእግዚአብሔርን ቃል በትክክል በሰማውቁ ከሚመጣው ችግሮች እንደኛው፤ «ከርሱትያን ሁሉ በአጋንንት ይሞላል» የሚለው እንግዳ ትመሀርት ነው። እንደንደች አጋንንትን በማስወጣት እግዚአብሔር ልይ ስጦታ እንደሰጣቸው የሚናገሩ አሉ ። አጋንንትን ለማስወጣት ለእማኝ ሁሉ ስልጣን እንደተሰጠው መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል። «እየሱስ ደቀ መዛሙርቱን ሁሉ ጠርቶ በአጋንንትና በበሽታም ሁሉ ላይ ስልጣንን ሰጣቸው ይላል።» ያ፤ ስልጣን ለደቀመዛሙርቱ ብቻ ሳይሆን ለኛም እንደተሰጠን እናውቃለን። አጋንንትን በማስወጣት እናምናለን።

በእየሱስ ከርሱቶ በም አጋንንቶች ሲታዘዙ ይወጣሉ። ይህንን አንቃወምም። ችግሩ ያለው እዚህ ላይ ብቻ አይደለም። ትምህርታቸው፣ ሥራቸው፣ እንዲሁም አገልግሎታቸው አጋንንት በማስወጣት ላይ ብቻ የሚያተኩሩ እንደንደ በወች አሉ። እኛ ወጣት ከርሱትያኖች በነበርንበት ዘመን በማያም ኑት በወች መካከል የእግዚአብሔር ክብር እንዲገለጽ በጣም እንገቧ ነበር። የእግዚአብሔርም ክብር እንዲገለጽ ከምንፈልግባቸው አንደኛው መንገድ አጋንንት እየሮሁ ከሰዎች ሲወጡ ሌሎች እንደያዩና እንዲሰሙ እንፈልግ ነበር። ኑፍሳትን ሂደን የወንጌልን ቃል ከማስተማር ይልቅ፣ የሚያገቧን አንድ በአጋንንት የተያዘ በው አግኝተን፤ በሰዎች መካከል በእየሱስ በም በመገለጽ ሲወጣ ማየትና ማሳየት ይኖሩቀን ነበር።

ታዲያ በልጅነትና በልጅነት እምነታችን የምናስድደው ሌላ ነገር ሳይሆን፤ በአጋንንት የተሞሉትን ሰዎች ብቻ ነበር። አንድ ቀን ይህንን ፍላጎታችንን የሚያውቅ እማኝ እርሱ ከነበረበት መንደር እንዲት በአጋንንት የተያዘች ሴት መኖርዋን ሰማ፤ እየርጠም ወደ ቤተክርስቲያን መጥቶ እኔንና ሁለት ጓደኞቼን «እበካቸሁ በአጋንንት ተይዞ የምትሰቃይ ሴት አለችና ኑና ጸልዩለት» ብሎ ጠየቀን። እኛም ይህንን በንሰማ በጣም በመደሰት እየፎከርን በትእቢትና በኩራት መንፈስ «ይህንን አጋንንት ድራሹን ነው የምናጠፋው» በማለት እየዘትን በሩጫ ሂደን።

ሴትዬዋ በውስጥዋ ያለው አጋንንት ኃይለኛ ከመሆኑ የተነሳ በአራትና በአምስት በወች ብትያዝም ለማምለጥ ትታገለላለች። እኔና ጓደኞቼም ሌትዮዋ ወደ ነበረችበት ቤት ገባን። ሌትዮዋን

የያዘትን ሰዎች «ተደቡ፤ ልቀቋት እኛን የእግዚአብሔርን ባሪያዎች አጋንንት አይደፍረንም» አልናቸው። ሴትዮዎም ተለቀቀች። እቤቱ ውስጥ ያሉት ሰዎች ሁሉ ወጥተው እኛ ሰበታችንና ሴትዮ ብቻ ቀረን። እኛም በእየሱስ ስም መገለጽ ጀመርን። ሴትዮ በራሱ በሰባት ኃይል ብቻ ሳይሆን በውስጥ በሰውም በአጋንንት ኃይል ተሞልታ እየዘለለች ትረገጠን ጀመር። እኛም እየሮጥንና እየሸሸን በእየሱስ ስም እንገሥዳለን፤ ለብዙ ሰዓት ስንታገል፤ ስንጮኽ ስለዋልን ጉርርአችን ተዘጋ።

አጋንንቱም መውጣቱ ቀርቶ፤ ሱሪያችንን በመበጫወት ቀረጥ አድርጉብን፤ ደብዳቤንና ረጋግጦ ለቀቀን። እኛም ያንን አጋንንት ማስወጣት አለመቻላችንን በንረዳ፤ በዘዴ «ይህን አጋንንት እንለረው» ብለን ከተወያየን በኋላ «በእየሱስ ስም አንተ አጋንንት አስረንሃል» ብለን በሀፍረትና በውርደት ተሞልተን ያንን ሥፍራ ሰቀቅንና ወደ ቤተክርስቲያናችን መጣን።

ቤተክርስቲያንም በንደርሰ ክርስቲያኖች ለመጸለይ በአንድነት ተሰብስበው ስለነበር ያጋጠመንን ሁኔታ ነገርናቸው። ሁኔታችንን ይመለከት የነበረ አንድ አስተዋይ ክርስቲያን «ወንድሞቼ እዚህ ሰይ የሰታችሁ ይመስለኛል፤ ክርስቶስ በምድር በነበረበት ጊዜ ወንጌልን ለመስበክ ከበታ ወደ ቦታ ሲዘዋወር በመንገዱ ሰይ የሚያጋጥመውን በሽተኛና እንዲሁም፤ በአጋንንት የተያዙ ሰዎችን ይፈውስ ነበር እንጂ አጋንንት ፍለጋ ከበታ ቦታ አይዘርም ነበር። አሁን ግን እናንተ በታደርጉ የምትታዩት አጋንንትን ፍለጋ የምትዘሩ ይመስለኛል፤ ሥራችሁ በእግዚአብሔር ቃል የተደገፈ አይደለምና በጥንቃቄ ብታስቡት

ይሸሰል» የሚል ጠቃሚ ትምህርት ሰጠን።

በዝያን ወቅት እኛም በመንፈስ ቅዱስ የተሞላን ስለነበርን ሌላ ሰው ከኛ የበለጠ ያውቃል የሚል እምነት ባይኖረንም፤ አነጋገሩ በእውነት ሰይ የተመሠረተ ስለነበረ፤ የዚያን ወንድም ምክር ለመቀበል እምሲ አሳልንን።

በዚያን ዘመን የነበረብን ችግር ያን ዓይነት ብቻ አልነበረም። ማንኛውንም ነገር የምናዘምደው ከአጋንንት ጋር ነበር። አንድ ሰው ቢታመም አጋንንት ይዞታል ነው የምንለው። አንድ ቀን እኔ ከሰላሳት መንደር ውስጥ አንዲት ሴት መንገድ ወድቀው ሲንፈራገጡ አይዩ፤ ቀደም ሲል እንደልኩት አጋንንት ፍለጋ ወይም ደግሞ በአጋንንት የተያዘ ሰው ስያጋጥመን፤ ጸልየን አጋንንቱ ሲወጣ በሰዎች ዘንድ ለማሰየት የምንፈልገበት ዘመን ስለነበር ይህን የመለስ ዕድል ስለአጋጠመኝ ደስ አለኝ። ወደያውኑ በሚዜን ጠቅልዬ ሰዎች ተሰብስበው ወደሚመሰክቱበት መካከል ገብዬ፤ «ይኼ አጋንንት ነውና በየሱስ ስም አስወጣዋለሁ» ብዬ ለመጸለይ ሞክርኩ። የሴትዮዋ ዘመዶች የኔን አነጋገር ለምተው ስባልወደዱት በንደትና በኃይል ተሞልተው፤ «አጋንንታም ብለህ ትሰታለህ እህታችንን፤ አጋንንታምስ አንተ ነህ፤ አጋንንት ይልክፍህ» በማለት ተሰብስበው ሊደበድቡኝ ሲሞክሩ ቀስ ብዬ አምልጼሁ ሂድኩ። ዛሬም ቢሆን ሁሉንም ከአጋንንት ጋር የሚያዘምዱ አንደንድ ክርስቲያኖች አይጠፉም።

ስለአጋንንትና አጋንንትን ስለማስወጣት ብዙ መጽሐፎች ተጽፈዋል። የተለያዩ ስጦታ አሰን የሚሉ ወንጌሳውያኖችም ተነስተዋል። አንድ ጊዜ

አንድ ወንጌለዊ በዚህ በአጋንንት ማሰወጣት ትልቅ ተሰጥሎ አለኝ የሚል፤ ቤተክርስቲያን ለተሰበሰው ሕዝብ በሙሉ የወረቀት መሀረብ ያድል ነበር። ይህንንም የሚያደርግበት ዋናው ምክንያት ሰዎች በመናፈጥ አጋንንት እዲወጣላቸው ነበር።

በሰብስባው መካከል አንድ ቢያዘጋ ከታየ«የሰንፍና አጋንንት አለበት»፤ ሌላው ደግሞ ከገሰ ብዙ «የመብሰት ወይም የሆዳምነት አጋንንት አለበት» ይል ነበረ። ሁሉንም ነገር ከአጋንንት ጋራ ማያያዝ ብቻ ሳይሆን፤ አጋንንቶችም የሚወጡበት የተለያየ መንገድ እንዳላቸው ይናገራሉ። ከእነዚህ ውስጥ አንደኛው በማበታወክ አጋንንት ይወጣል በሰሚሉ፤ ብዙ ምግብ በማብሰት ወይም ወሀ በማጠጣት አጋንንቱ አስታውቅት እንዲወጣ ለማድረግ የሚሞክሩ ሰዎች እንዳሉ ሥነጽሑፎቻቸው ይመሰክራሉ።

ይህን የመሰለ የተዘበ መንፈሳዊ እቋም ቢኖረን የሚችለው መሠረታችን በእግዚአብሔር ቃል በመሆን ፈንታ በሰሜት ሳይ የተመሠረተ እንደሆነ ነው። አጋንንት በሰው ሕይወት ውስጥ አይኖርም፤ እንዲሁም አጋንንትን ማሰወጣት አይቻልም ማለታችን ሳይሆን ማንኛውም ነገር መስመር ቢለቅ ከሚጠቅመው ይልቅ የሚያመጣው ጌዳት እንደሰ እንደንገነዘብ ለማሰጠን ቀን ያህል ነው። እምነታችን የተመሠረተው ሰሜታችንን በሚያነቃቁ ነገሮች ሳይ ከሆነ ሰሜታችን ቢወድቅ እምነታችንም የደከመ ይሆናልና መሠረት ማድረግ የሚገባን በእግዚአብሔር ቃል ብቻ መሆን አለበት።

ከርስተያዮች መሠረታችንን ከእግዚአብሔር

ቃል ውጪ በናደርግ፤ ትክክል ያልሆኑ እምነቶችና ልምምዶች ወደ ሕይወታችን እንደሚገቡ ለመረዳት ጊዜ አይፈቅድንም። የእግዚአብሔርን ቃል በሰርዓቱ አለማወቃችንን የምንረዳው፤ የእግዚአብሔርን ቃል ማስተማር ከሚችሉት አስተማሪዎቻችን ለመማር ፈቃዶች አለመሆናችን ነው። «በመንፈስ ቅዱስ ተሞልቻለሁ፤ መንፈስ ቅዱስ ይመራኛል፤ ከሰው አልማርም፤ ሰው እያስተምረኝም፤ አስተማርዬ መንፈስ ቅዱስ ብቻ ነው» በማለት፤ ለመንፈሳዊ መሪዎቻቸው አስዋጋሪ የሚሆኑ ከርስተያዮች በአሁኑ ጊዜ ብቻ ሳይሆን ጥንትም እንደነበሩ ታሪክ ይመሰክራል።

የእግዚአብሔር መንፈስ በሰው ሕይወት ውስጥ ቢወርድ ሰውየውን በትእቢት እንዲሞሳው ሳይሆን እራሱን ዝቅ አድርጎ አዋቂ እንዲሆን ቢሆን እራሱን እንዳይላዋቂ በመቁጠር መማር ከሚችልባቸው ሁኔታዎችና መምህራኖች መማር ያለችለዋል። ነገር ግን በትክክለኛው በእግዚአብሔር መንፈስ ቢሞላም፤ የመንፈስ ቅዱስ አሠራር ያልገባውና ያልተረዳ አማኝ የእግዚአብሔርን መንፈስ ከሕይወቱ ገፍቶ ቢያሰወጣ እናያለን። የእግዚአብሔርን ቃል በግሉ ማጥናት አስፈላጊነቱን አለማወቁ ብቻ ሳይሆን፤ የእግዚአብሔርን ቃል በሚያውቁ ሰዎች ሳይ ቢተች ይሰማል። «እኔ በመንፈስ ቅዱስ ነው የምመራው። መንፈስ ቅዱስ የሚነግረኝን እታዘዝለሁ» በማለት ከቃሉ ውጭ የተዘበ ነገር ውስጥ ለመግባት በቀለሉ ይገፋል። ስለዚህ መሠረታችን በምናየውና በሚሰማን ሰሜት ሳይ ሳይሆን በእግዚአብሔር ቃል ሳይ የተመሠረተ መሆን አለበት።

8

ምልክት ፈላጊዎች

የእግዚአብሔርን ቃል በሰርአቱ የማያውቁ ክርስቲያኖች ምልክት ይፈልጋሉ። ለሚወስዱት ሰማንኛውም ዓይነት እርምጃ ከእግዚአብሔር ምሪትን ይጠብቃሉ። እግዚአብሔር ምልክት ከሰጣቸው በስተቀር ምንም ዓይነት እርምጃዎችን አይወስድም። ትናንሹም ሁኔታ እነዚን ቢሆን፤ ለምሳሌ ጥዋት ተነስተው ወደ ዕለት ተገባራቸው መሠማራት እንደሚገባቸው ግልጽ ቢሆንም፤ «ዛሬ እግዚአብሔር ተነሰኜ እንድሄድ ሰላልነገረኝ እዚህ መቀመጥ አለብኝ» ብለው እቤታቸውን ዘግተው የተቀመጡ አማኞች እንደነበሩ አናውቃለን።

የቤታቸውን በር ከፍተው ሰመውጣት ቢሉ ማያዣው በእጃቸው ላይ ቢሰበር «አይ፤ እግዚአብሔር ዛሬ ከቤቴ እንደልወጣ ነገርኛል» ብለው እቤታቸው የሚቀመጡ አሉ። ሌላው ደግሞ ሌላ ሰው ቤት ሄደው ስያንዚኩ እንደት ቶንጃ ቤት በሩን ከከፈተችላቸው፤ «እግዚአብሔር ሚስት እንድትሆኑኝ የሰጠኝ ይህች ነች» ብለው ከእግዚአብሔር እንደተቀበሉ አድርገው የሚወስዱ ምልክት ፈላጊዎች አሉ። እንደነዚህ ዓይነት ሰዎች ሕይወታቸውን መምራት የሚፈልጉት በምልክት ብቻ ነው።

ምልክትን ከእግዚአብሔር መቀበል ልክ አይደለም ማስታችን ሳይሆን ሕይወታችን በምልክት ብቻ መመራት እንደሌለበት ለማስተማር ነው። ስለእነዚህ ምልክት ስለሚፈልጉ ሰዎች ጌታችን እየሱስ ክርስቶስ በማቴዎስ ወንጌል እንዲህ ቢል ተናገርዋል። «ከፋና አመንዝራ ትውልድ ምልክት ይሻል፤ ከነብዩ ከዩናስ ምልክት በቀር ምልክት አይሰጠውም» (ማቴ 16፣4)።

እየሱስ፤ ደቀመዛሙርቱ መከተል ያስባቸው እርሱን እንጂ ምልክቱን እንደልሆነ፤ በረከትን ሳይሆን በረከት ሰጪውን እየሱስን እንደፈለጉ ያስተምራቸዋል። ዛሬ ከመንደር ወደ መንደር፤ ከአገር ወደ አገር ምልክት በመፈለግ የሚዘሩ አማኞች ቁጥራቸው ትንሽ አይደለም። የእግዚአብሔርን ቃል እምኖ ከመከተል ይልቅ ምልክት አይተው መከተል ይቀላቸዋል። እነዚህ ምልክት የሚፈልጉ ሰዎች ብዙ ጊዜ በሕይወታቸው ስተው ቢሄዱ ይታያሉ። ምክንያቱም የእግዚአብሔርን ቃል በሰርዓትና በደንብ ከሰማወቅና ከሰማጥናት የተነሳ ነው። ስለዚህ እነዚህ ሰዎች

የእምነታቸው መሠረት የእግዚአብሔር ቃል ሰይሆን በሚታቸው የሚፈቅደው ምልክት ብቻ ነው።

እግዚአብሔር በውን የሚናገርበት የተለያየ መንገድ እንደሰው መጽሐፍ ቅዱስ ይናገራል። ከመንገዶቹ እንደንደቹ ህልምና ራእይ ናቸው። እግዚአብሔር በህልምና በራእይ ይናገራል። ጥንት ብቻ ሰይሆን ዘሬም ይናገራል፤ ወደፊትም ይናገራል። ስለዚህ የራእይንና የህልምን እውነተኛነት እንጠራጠርም።

ይሁን እንጂ በዚህ ሀሳብ ላይ እንደንድ ችግር አለ። ብዙዎች የእግዚአብሔርን ቃል ከሚያምኑ ይልቅ እምነታቸው በራእይ ላይ ቢመሠረተ ደስ ይላቸዋል። እምነታቸው የተመሠረተው በራእይ ላይ ወይም በሕልም ላይ ስለሆነ፤ ህልም የሚያልምላቸውን፤ ራእይ የሚያደላቸውን የተለየ ወዳጆችና ጊደኞች ያደርጉዋቸዋል። ከእነርሱ ጋር ሕብርት ለመፍጠር፤ ከእነርሱ ጋር ለመጸለይ ይፈልግሉ። እነዚህን ሰዎች የሚፈልጉበት ዋናው ምክንያት በመንፈሳዊ ሕይወታቸው እንደያሰድጉዋቸው ብቻ ሰይሆን ራእይ አይተው እንዲነግሩዋቸው ነው። እንደንድ ጊዜም «እግዚአብሔር ስለእኔ የተናገርህ ወይም የተናገረሽ የለም?» ሲሉ ጥያቄ ያቀርባሉ።

እነዚህ ሰዎች የእግዚአብሔርን ቃል፤ ግለትም መጽሐፍ ቅዱስቸውን ከፍተው ከመመርመርና ከማወቅ ይልቅ ራእይ ስምተው ሕይወታቸውን በዚያ ራእይ መምራትን ይመርጣሉ። ምሪታቸውን የሚቀበሉት በራእይ ወይም በሕልም ብቻ ነው። ልክም ይሁን አይሁን፤ ከመስመር ይውጣ አይውጣ፤ ገድ የላቸውም። ሁኔታን

እመዘዝኖና ለከቶ የሚያዩበት መለኪያ የላቸውም። እሚነገራቸውን ሁሉ ይቀበላሉ፤ በተነገራቸው ሁሉ ለመራመድም ይሞክራሉ። ራእይንና ሕልምን እንደምናምኑ ያህል የእግዚአብሔርን ቃል ቢያምኑ ኖሮ ምን ያህል በመንፈሳዊ ሕይወታቸው ያድጉ ነበር? እንደነዚህ ያሉትን ሰዎች ለመምከር በጣም ያስቸግራል። ምክንያቱም ምክር ተቀባዮችና ትሁቶች አይደሉም። ስለዚህ እነርሱን ለመምከር መሞከር ጊዜን ማጥፋተና ያለ በታው እራስን ማድከም ይሆናል።

እግዚአብሔር ራእይን ወይም ደግሞ ሕልምን አይለጥም ግለት አይደለም። እሚሰጠው ሕልም ወይም ደግሞ ራእይ ከእግዚአብሔር ቃል ውጭ ከሆነ ያ ራእይ ወይም ያ ህልም ልክ አይደለም። በእግዚአብሔር ቃል ላይ እምነታቸው ያልተመሠረተ እግኞች በራዕይና በሕልም ከልሆኑ በቀር በቃሉ መመራት ያስቸግራቸዋል። በዚህ ምክንያት በቤተክርስቲያን ውስጥ ብዙ ችግር ሲፈጠር እናያለን። ራእይ እናያለን ወይም በሕልም እግዚአብሔር ይናገረናል፤ የሚሉ ደግሞ ለሞታቸውን አግባብ በሌለው ሁኔታ ሲጠቀሙበት እናያለን። የሚያገለግሉዋቸው ሰዎች የተወለኑ ናቸው። ሕልምን ወይም ራእይን በሚፈልጉ ሰዎች እንዲከበቡ ይፈልጋሉ። እነርሱ የተናገሩትን ቃል፤ ከእግዚአብሔር ቃል የበለጠ አድርገው ሌሎች እንደሚቀበሉት እያወቁ፤ ትክክል አለመሆኑን ሊነግሩዋቸውና ሊያስረድዋቸው ሲገባ፤ የራሳቸውን በሚት ለመጠበቅ ወይም ደግሞ በሌሎች ዘንድ ደረጃቸውን፤ አቋማቸውን ለመጠበቅ ዝም ይላሉ።

ራእይና ሕልም በሚከታተሉ ሰዎች ሕይወት ውስጥ የሚመጣውን መወናበድና መደናቀፍ ብዙ

ሆኔታዎች እንደሉ መረዳት አያስቸግርም።
 እንግዲህ ለዚህ ሁሉ ችግር ዋናው ምክንያት
 የእግዚአብሔርን ቃል በእግባቡ በሰመረዳትና
 በሰማውት ነው። ራእይና ትንቢት ከሚረዱት
 መካከል እንደ ጊዜ፣ ያገባውንና ልጅ የወለደውን
 በው፣ እግዚአብሔር እገሉን በራእይ አሳይቶኛል
 እርሱን እንደገባ ብለን በሰማች ሴት ምክንያት ትልቅ
 ችግር የተፈጠረ መሆኑን እናስታውሳለን።

9

ስሜት ያለበታው ችግር ይፈጥራል

መንፈስ ቅዱስ ድካማችንን አውቅ
 ያገዝናል፤ እንዴት መጸለይ እንደሰብንም
 በማናውቅበት ጊዜ መንፈስ ቅዱስ ስለኛ ሁኖ
 በመቃተት ይማልድልናል፤ ይጸልይልናል።
 እንዲሁም የእግዚአብሔርን ፈቃድ ያባውቀናል።
 ስለዚህ እንደ ችግር አጋጥሞን እንዴት መጸለይ
 እንደሚገባን በማናውቅበት ጊዜ መንፈስ ቅዱስ
 በውስጣችን ይቃትልናል። በምናውቀው ቋንቋ
 መናገርና ማሰረዳት በማንችልበት ወቅት በመንፈስ

ቅዱስ እንጸልያለን። መንፈስ ቅዱስም የልባችንን ፍላጎት ለእግዚአብሔር ያሰውቅልናል። እንግዲህ እግዚአብሔር የውስጥ መቃተታችንን የሚያውቅ ከሆነ ጸሎታችን እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ ነው ማለት ነው። ምክንያቱም በውስጣችን የሚጸልየው መንፈስ ቅዱስ እንጂ እኛ ስላልሆንን ነው።

ሐዋርያው ሳውሎስ ለቅርንጥሰ ምእመናን በሳከሳቸው መልእክቱ ከሁሳቸውም ይበልጥ በቋንቋ ይናገር እንደነበረ በመገለጽ እግዚአብሔርን ሲያመሰግን እንሰማለን። ይሁን እንጂ ሳውሎስ የቅርንጥሰ ምእመናን እንዲረዱትና እንዲያውቁት የፈለገው አንድ ነገር እንደነበረ ግልጽ ነው። «በማሰውቀው ቋንቋ አስር ሺ ቃላት ከምወረውር፣ በወቅ በሚረዱት ቋንቋ አምስት ቃል እንኳን ብጥል ይበቃል ይላል»። ይህንን አባባሉን እንደንደቹ ከመስመር የወጣ ትርጉም ቢወሰዱበት እናያለን።

ይህንን ቢል ሳውሎስ የቋንቋ መናገሩን ጉዳይ ከቤተክርስቲያን ልምምድ ውስጥ ማስወጣቱ ነው የሚሉ አሉ። መጽሐፍ ቅዱስ በቋንቋ የሚናገር እራሱን ያንጸል በትንቢት የሚናገር ግን ሕብረቱን ያንጸል ይላል። ስለዚህ ከቤተክርስቲያን ወይም ከእማኞች ሕይወት መጥፋት አስበት ሳይሆን አጠቃቀሙና አገባቡ መልክና ስርዓት እንዲኖረው ያስፈልጋል ማለት ነው። ተርጓሚ ሳይኖር አንድ በቋንቋ ተነስቶ ቢናገር፣ ሕብረቱን እያንጸምና የሌሎችን ጊዜ ማጥፋትና የጸሎትና የአምልኮት ጊዜ ማበላሸት ይሆናል። ስለዚህ የሚናገረው ቋንቋ ተርጓሚ እንዲኖረው ያስፈልጋል።

ሐዋርያው ሳውሎስ በጠቅሳሰው ስለ ቋንቋ መናገርና ስለ ቤተክርስቲያን ስርዓት ለቅርንጥሰ

ምእመናን የጻፈውን እንመልከት። «ስለዚህ በልባን የሚናገር እንዲተረጉም ይጸልይ። በልባን ቢጸልይ መንፈሴ ይጸልያል እእምሮዬ ግን ያለ ፍሬ ነው። እንግዲህ በመንፈስ እጸልያለሁ በእእምሮም ደግሞ እጸልያለሁ፤ በመንፈስ እዘምራለሁ በእእምሮም ደግሞ እዘምራለሁ። እንደያማ ከልሆነ እንተ በመንፈስ ብትባረክ ባልተማሩት ስፍራ የተቀመጠው የምትሰውን ካሳወቀ እንዴት ብሎ አሜን ይላል። አንተም ለመልክም ታመሰግናለህ ሌላው ግን አይታነጽበትም። ከሁላችሁ ይልቅ በልባዎች እናገራለሁና እግዚአብሔርን እመሰግናለሁ ነገር ግን ሌሎችን አስተምር ዘንድ በማህበር እልፍ ቃላትን በልባን ከመናገር ይልቅ አምስት ቃላት በእእምሮዬ ልናገር እወዳለሁ (1ኛ ቅርንጥሰ 14፣10-19)።

ሳውሎስ በቅርንጥሰ ቤተክርስቲያን ስለነበረው የመንፈስ ቅዱስን ስጦታ አጠቃቀም አለማወቅ ችግር ሰፊ ትምህረት ሰጥቷል። እንደምንረዳው ሳውሎስ የቋንቋን ስጦታ እንደልብረዘ እንመሰክታለን። ለማስተማር የሚፈልገው ግን በቤተክርስቲያን ውስጥ ስርዓት እንዲኖር ነበር። ቋንቋ የተናገረውን ሕይወት እንደሚያንጽ ሁሉ እንዲሁም ተርጓሚ ካለው ቤተክርስቲያንንም እንደሚያንጽ ይናገራል። ስለዚህ በልባን የሚናገር እንዲተረጉም ይጸልይ ይላል (1ኛ ቅር 14፣13)። እንግዲህ ቋንቋ እራሱን የሚያንጽ ብቻ ሳይሆን ተርጓሚ ካለው ቤተክርስቲያንንም እንደሚያንጽ መረዳት እንችላለን። በቋንቋ የተነገረውን ነገር የመተርጉም ስጦታ ያላቸው በቤተክርስቲያን ውስጥ ሲኖሩ ይችላሉ። ወይም ሰውየው እራሱ የተናገረውን ይተረጎም ይሆናል። በዚህ አቋም ሳይ ብዙ የሚያስደንቁ ታሪኮች እንደሉ እንብበናል።

እንደ ጊዜ እንደ አሁኑ ግብርና በአንድ ቤተክርስቲያን ውስጥ የጽሑት በብሰባ ይካሄዱ ነበር። በዚያ በጽሑት በብሰባቸው ላይ እግዚአብሔርን ሁሉም ተንበርክከው ያመጡና ያመልኩ ነበር። ከሚያመልኩት ሰዎች መካከል እንደት ሴት በልዩ ቋንቋ እግዚአብሔርን ታመጠንን ነበር። ይህንን ምሳሌ የሚያደምጠው የቤተክርስቲያኑ መጋቢ በሴትዬ ምሳሌ ልቤ ተበረክ፤ ደስ አለው። እግዚአብሔርንም ያመጠንን ነበር። ምክንያቱም ያኛ ሴት የምትናገረው በፈረንሳይኛ ቋንቋ በመሆኑ ነበር። ያ መጋቢ ትንሽም ይሁን እንጂ የፈረንሳይኛ ቋንቋ ያውቅ ስለነበረ እግዚአብሔር ያደረገለትን ሁሉ በፈረንሳይኛ ቋንቋ ያኛ ሴት ማመስገን መቻሏን አወቀ። የሚያስገርመው ይህች ሴት የፈረንሳይኛ ቋንቋ እንደም ቃል አታውቅም ነበር።

በቋንቋ ብዙ ተናገራ ስትወርስ ሌላዋ ሴት ደግሞ መተርጎም ጀመረች። ትርጉሙን የምትሰጠዋ ሴት ከዚህ በፊት የፈረንሳይኛ እውቀት ያልነበራት የቤተክርስቲያኑ መጋቢ ሚስት ነበረች። ይኸ የቤተክርስቲያኑ መጋቢ ሚስቱ ያንን የፈረንሳይኛ ቋንቋ ስትተረጎም ሲያደምጥ ይበልጥ ተደነቀ። ምክንያቱም ሚስቱ ፈረንሳይኛ ምንም እንደማታውቅ በሰሚያውቅ ነው። ትክክለኛውን ትርጉም በእንግሊዝኛ ከተረጎሙ በኋላ ስብሰባው አለቀ።

በብሰባው መካከል እንደት ወጣት ችግር አለበት ተብሎ ወደ ቤተክርስቲያኑ መጋቢ ወይም ፖስተር ዘንድ አመጥዋት፤ ያችን ወጣት «ጥያቄዬን ከማቅረቤ በፊት እንድ ነገር ልጥይቅ» አለች። «ስብሰባው ላይ የነበረው ሁኔታ አልገባኝም።

እንደኛዋ በፈረንሳይኛ ቋንቋ ከተናገረች በኋላ ሌላዋ ደግሞ በእንግሊዝኛ ትርጉሙን የሰጠችው ምንድ ነው?» ብላ ጠየቀች።

የቤተክርስቲያኑም መጋቢ ሲመልስ እንዲህ አለት «ይኼ በቅርንጥፍ መጽሐፍ ውስጥ በሰፊው ተዘርዝርዋል። እግዚአብሔር ቤተክርስቲያንን ከሚያንጸባባው በጦታው መካከል ቋንቋ እንደኛው ነው። እነዚህ ሁለት ሰዎች የፈረንሳይኛ ቋንቋ ፈጽሞ አያውቁም። በፈረንሳይኛ ቋንቋ የተናገረችው የቤተክርስቲያናችን አባል፤ የተረጎሙት ደግሞ ሚስቱ በሰህንኝ ሁለቱም ምንም ፈረንሳይኛ እንደማያውቁ እርግጠኛ ነኝ» አለት። ሴትዬ ካደመጠች በኋላ እራሱን ነቀነቀችና «ይገርማል እኔ ፈረንሳይ አገር ለብዙ ዓመት ስለኖርኩ ፈረንሳይኛ እውቃለሁ። መጀመርያ በፈረንሳይኛ የተናገረችው፤ ቋንቋው እንዲሁም አገባቤ እንኳን ሳይቀር ልክ ነው፤ ምንም በህተት የለበትም። ትርጉሙንም የሰጠችው ሴት እንደም ነገር ስታሰቡት ሙሉና ትክክለኛ የሆነ ትርጉም እንደሰጠች ምክንያት ነኝ ምክንያቱም ቋንቋውን እውቀዋለሁና» አለችው።

«የእግዚአብሔርን ሕያውነትና በሕዝቦቹ መካከል ሥራውን እንደሚሠራም ይኸ ያረጋግጥልኛልና ልጠይቃችሁ የምፈልገውን ጥያቄ ሁሉ ትኛ በዚህ በዓት ክርስቶስን እንደግል መድሐኒቱ አድረጌ እቀበላለሁ በማለት» ክርስቶስን እንደግል መድሐኒቷ አድርጋ ተቀበለች። እንግዲህ ከሳይ ታሪኩን የሰማነው የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ አሠራር፤ በቋንቋ የተነገረው ቃል በቤተክርስቲያን መካከል የሚተረጎመው ሰው ስለነበረ ቤተክርስቲያንን የሚያንጽ ሆነ። ቤተክርስቲያንንም

ግንቡን የምንረዳው እንደት አይሁዳዊት የሆኑች ቤት እውነተኛ መሲሕ የሆነውን እየሱስ እንድትቀበል በለእደረጋት ነው።

በቋንቋ መናገር ቤተክርስቲያንንና ምእመናንን የሚያንጽ ቢሆንም ብዙ ጊዜ በሰርዓቱ መምራት ስለማይቻል፤ በቤተክርስቲያን ውስጥ ብዙ ግርግርና ችግር ሲፈጠር ይታያል። እዚህ ሰይ የቤተክርስቲያን መጋቢዎች ወይም መሪዎች ቤተክርስቲያን ኒቱን ያለሁካታና በነሥርዓት ባልጉደለው ሁኔታ መምራት ጋሳፈነታቸው ነው። ግን ይህን ችላ ብለው ቤተክርስቲያን ኒትዋ ከሥርአት ውጭ ከሆኑት፤ በስጦታው በሚጠቀሙበት ይልቅ የሚጉደቡት ያመዝናልና በጥንቃቄ ግስብ ያስፈልጋል።

በቤተክርስቲያን ውስጥ ብዙ ጊዜ በሰሜት ተገፋፍቶ የሚደረጉ ነገሮች አሉ። በነዚህ ውስጥ አይሱ የሚታየው እንደኛው የቋንቋ ስጦታ አጠቃቀም ሰይ ነው። ይህንን በቤተክርስቲያን ያደገን በተለይም ደግሞ በዚህ ሕይወት ውስጥ ያለፍን ስለሆነ ብዙ ጤናማ ያልሆኑ ነገሮች በዓይኖችን አይተናል። ለማረምና ለማበተካከልም ሞከረናል። ዕንቁ የሆነውን የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ በልጅነት ዕድሜና በሚታችንን በሰመቆጣጠር የተነሳ እገባብ ባልሆነ መንገድ እንጠቀምበት የነበረውን በህተት አሁንም እንደንድ ክርስቲያኖች በዚህ ዓይነት ሲጠቀሙበት እናያለን።

በእምሳካችን ጋር ብዙ ዘመን ከተጓዝን በኋላ ሕይወታችን እድገትና ትልልቶች ስዎች ሆነንአሁን ደግሞ በሥጋና በመንፈስዊ ሕይወታችን ከደገንና ትልልቶች ለዎች ከሆንን በኋላ እነዝያ እኛ

ደር በንፁራቸው የነበሩት በህተቶች ተመልሰው ሲደረጉ በማየታችን እንደንደቻችን ግዘን ብዋ ሰይሆን ለዚህ ሁሉ ችጋር ግምባር ቀደምቶች በመሆናችን እራሳችንን እንወቅሳለን። ምክንያቱም መንፈሳዊ እንቅስቃሴውን በሰርዓትና በእግባቡ ቀደም ሲል ያልመራነው ስለሆነ ነው። እንደንደቁ እኛን እንደምሳሌ ይመስኩትን ስለነበር እኛ እምናረጋቸው በህተቶች ሁሉ ልክ መስፈቸው እንደደረጉት እንገነዘባለን። ይሁን እንጂ ከዚህ በፊት ያልታረሙትን በህተቶች አናርምም ብለን እንደቀድሞ ሰርዓት በለቀቀ ሁኔታ የእግዚአብሔር ቤት ሲመራ ግየቱ ትክክል አይሆንምና ለዚህ ነው ይህንን ትምህርት ለመስጠት የምንሞክረው።

ብዙ ጊዜ እንደንድ ክርስቲያኖች በቋንቋ በሚናገሩበት ጊዜ በሚታቸውን ያለ ቦታው ሲያውሉት እናያለን። የእግዚአብሔር መንፈስ በሰው ሕይወት ውስጥ ሲወርድ የእግዚአብሔር ስጦታ ነውና በሰርዓቱ ልንቀበለው ይገባል። መንፈስ ቅዱስ በኛ ሕይወት በሚወርድበት ጊዜ እንደንድ እኛ መንፈስ ቅዱስን በራሳችን ጉልበትና ኃይል ጎትተን የምንስብለው እናስመስለዋለን። ለምሳሌ፤ ያህል መንቀጥቀጥ፤ መሬት መንከበላል፤ አረፋ መድረቅና እነዚህን የመሳሰሉ ሰሜቶች በቤተክርስቲያን ውስጥ ጉልተው ይታያሉ።

እንደንድ ክርስቲያኖችን በይረብሽም፤ በእርግጥ ከዚህ በፊት ቤተክርስቲያን ደርሰው የማያውቁትን ስዎች፤ መስመር የለቀቀውን ሰሜታችንን በቤተክርስቲያን ውስጥ ሲመስኩት፤ ከመረበሻቸውም ሌላ፤ «እእምር የሌላቸው፤ በሰርዓት የማይራመዱ፤ መሬት ሰይ የሚንከባለሉ፤ አረፋ የሚደፍቱ፤ እሚንዘፈዝፋ፤ በሚል ነቀፋ

ይተቆናል።»። ወደ እኛም ሕብረት ለመቀላቀል አይፈልጉም።

እዚህ ሰይ ብዙ ጊዜ ብዙዎቻችን እንስታለን። ከመስመር የወጣውን ስሜቶቻችንን በማረምና በማስተካከል ፈንታ ነቃፈዎቻችንን መልሰን እንተቻለን። «እግዚአብሔር ያልተከለው ተክል አይበትልም ወይም አይቆምም» በማለት ጥቅሱን በእግባብ ባለመጠቀም ደካማዎቻችን እንደ ደካማቸው አንቀበላቸውም። እንደያውም «ይኼ ከደናቀፋቸው ይደናቀፋ፤ ይቅሩ፤ መጀመሪያም ቢሆን የእግዚአብሔር ምርጦች አይደሉም» በማለት መልስ እንሰጣለን።

በቤተክርስቲያን ውስጥ ሊኖር የሚገባውን ትክክለኛ ሥርዓትና ደንብ፣ ሐዋርያው ጳውሎስ ሊያስተምረን የፈለገውን ትምህርትና ምክር በትክክለኛው የተረዳንለት አይመስለንም። አንዳንድ ክርስቲያኖች በቋንቋ ሲናገሩ እራሳቸውን መቅጣጠር እንደማይችሉ አርገው ይገልጻሉ። የዛሬ አስራ ስምንትና አስራ ዘጠኝ አመት ገደማ በቤተክርስቲያኖች ውስጥ ስብሰባው በሚከሄድበት ጊዜ አንዲት ሴት ከሚገባው በሳይ እየተንቀጠቀጠና አረፋ እየደፈቁ በቋንቋ ሲናገሩ፣ ሰባዚው መስበክ አቅቶት ስብከቱን አቋረጠ። እኔም ወደ ሴትየዋ ጣጋ ብዬ ሁኔታውን እንደያቆሙና እንደታገሉ ስነግራቸው በምልክት «ክእኔ ቁጥጥር ውጭ ነው ግቶም አልቻልኩም» በማለት መልስ ሰጡኝ። ከስብሰባው በኋላ ግን ይኼ ስሜት ከእግዚአብሔር መንፈስ ውጪ ነው ለማለት ሰይሆን፤ እንዲሁም የመንፈስ ተደስን ሥራ ለማስቆም ሰይሆን፤ የእግዚአብሔር መንፈስ ከቁጥጥራችን በሳይ ሆኖ አፋችንን ፈልቅቶና አሰጠንቶ እንደንናገር

የሚያደርግ ስላልሆነ፤ በስርዓቱ ልናደርገው፤ ጊዜና በታም ልንመርጥለት የሚገባ ነው ብዬ መልስ ለጠሁዋቸው።

ይህ ችግር የዛሬ አስራ ስምንትና አስራ ዘጠኝ ዓመት ብቻ ያለ ሰይሆን ዛሬም ደግሞ በየቤተክርስቲያኑ በሰፊው ይታያል። የእግዚአብሔር ቃል በሚነገርበት ጊዜ በመከከሉ ሰባዚውን የሚያቋርጡ፤ እንዲሁም መዘመራን በሚዘምሩበት ጊዜ መዝሙሩን አቋርጠው በቋንቋ የሚናገሩ፤ ስሜታቸውን ያለ በታው መገለጽ የሚፈልጉ አሉ። እንዲህ አይነቱ ሥርዓት የለቀቀ ጠባይ፤ የእግዚአብሔር ቃል የሚደግፈውና የሚያዘው ስርዓት አይደለም።

መንፈስ ቅዱስ በሕወታችን ይሠራል። በቋንቋም እንናገራለን ግን በታና ጊዜ ለይቶ ግወት አሰብን። እኛ ራሳችንን መቅጣጠር እንችላለን። አንድ ጊዜ አንዲት ሴት የውሀ ቶጣሪዋን ሲያነብላት የመጣውን ሰው ከገቢዋ ተቀብላ በልዩ ቋንቋ ማነጋጋር ጀመረች። ሰውየውም ገራ ገብቶት «ምን ዓይነት እብድ ነች» ብሎ ሸሽቶ ሄደ። ይህንን ልምምድዋን ለሌላ ሰው ስታጫውት፤ «ትላንትና የውሀ ቶጣሪ መጥቶ እግዚአብሔር በመንፈስ ትደስ ሞላኝና ክሰውየው ጋር በቋንቋ እነጋገርኩት። በውጭውም ተደናገጠና ርጦ ሄደ። ይህን ያደረግሁት ራሴን መቅጣጠር አትቶኝ ነው» ብላ አለች።

ይህች ሴት የእግዚአብሔር መንፈስ ሲወርድበት ከቁጥጥር ውጪ እንድትሆን እንደ ማያደርጋት የተረዳች አልመስለንም። ጳውሎስ «የነብያትስ መናፍስት ለነብያት ይገዛሉ። እግዚአብሔርሰ የሰላም እምሳክ ነው አንጂ የሁከት

አምሳክ አይደለምና በቅዱሳን አብያተ ክርስቲያናት ሁሉ እንዲህ ይሁን» ይላል (1ኛ ቅር 14:32)።

የእግዚአብሔር መንፈስ በቤተክርስቲያን ውስጥ ይንቀሳቀስ እንጂ፤ እሠራሩ ሁካታ የበዘበትና ሥርዓት የሰቀቀ መሆን አያስፈልገውም። እግዚአብሔር የሰላም አምሳክ እንጂ የሁከት አምሳክ አይደለም። የሰላም አምሳክ እንጂ የመደናገጥና የመረባበሻ አምሳክ አይደለም። «የኑብያቱ መናፍቅ ለኑብያቱ ይገዛሉ» ቢል ምን ግለት ነው? ኑብዬ በውስጡ ያለውን ሊወጣ የሚገባውን ቃላት ጊዜና ሁኔታ ጠብቆ ሲናገረውና ሊቆጣጠረው እንደሚችል የሚገልጽ ሀሳብ ነው። ሕውሎስ ሲሆን ስለሚገባው ሥርዓት እንዲህ ቢል ያስረዳል «በልሳን የሚናገር ቢኖር ሁለት ወይም ቢበዛ ሰባት ሆነው በተራቸው ይናገሩ፤ እንዲያው ይተርጉም የሚተረጉም ባይኖር ግን በማህበር ዝም ይበልና ሰራሱና ለእግዚአብሔር ይናገር» ይላል (1ኛ ቅር 14:27-28)።

በቤተክርስቲያን ውስጥ የሚደረገው እምልኮት ሥርዓት እንደሚኖረው ያስፈልጋል። ሁሉም በአንድ ሰይ በቋንቋ እንዲናገሩ፤ እንዲመሁና ሁካታ እንዲፈጥሩ ሰይሆን በልሳን የሚናገር ቢኖር ሁለት ወይም ቢበዛ ሰባት ሆነው በተራቸው ይናገሩ፤ እንዲያው ይተርጉም፤ የሚተረጉም ባይኖር ግን በማህበር መካከል ዝም ይበልና ሰራሱና ለእግዚአብሔር ይናገር ይላል ሕውሎስ። ሁካታ እንዲፈጠር ሰላም እንዲጠፋና እንዲያደነጋገሩ ስሜታቸውን ተቆጣጥረው በሥርዓት ያደርጉት ይላል ሕውሎስ።

ሕውሎስ ስለራሱ ልምምድ እንዲህ ይላል

«በመንፈስ እጸልያለሁ፤ በእእምርም ደግሞ እጸልያለሁ፤ በመንፈስ እዘምራለሁ፤ በእእምር ደግሞ እዘምራለሁ» ይላል (1ኛ ቅር 14:15)። ይህንን ቢል አንደንድ ጊዜ በመንፈስ ቅዱስ የሚጸልዩበት ጊዜ አለ፤ በሌላ ጊዜ ደግሞ በእእምር ወይም በስመደው ቋንቋ የሚጸልዩበት ጊዜ አለ። እንዲሁም በመንፈስ ቅዱስ የሚዘምርበት ጊዜ አለ፤ ያንን አቋርጦ ደግሞ በምያውቀው ቋንቋ ወይንም በእእምር የሚዘምርበት ጊዜ አለው። ስለዚህ መንፈሱን ሕውሎስ እራሱ እንደፈለገው ሲቆጣጠረው ይችላል ነበር። አንደንድ ክርስቲያኖች መንፈስ ቅዱስ ከውስጣቸው ገንፍሎ የሚወጣና ከቁጥጥር ውጭ የሚያደርጋቸው፤ መረት ሰይ ዘርሮ እንፈራግጦ በገድ እንዲናገሩ የሚያደርጋቸው ይመስላቸዋል። ያ ሁሉ የመንፈስ ቅዱስ ባህሪ ሰይሆን፤ ያለበታው የገባ ስሜት ነው።

ስሜት ያለበታው በመግባቱ በብዙ አብያተክርስቲያናት ትልቅ ሁካታ ሲፈጠር ይታያል። ሰባኪው በእግዚአብሔር መንፈስ ተሞልቶ፤ በእግዚአብሔር ቅባት ተቀብቶ ለሕዝቡ መልእክት በሚያስተላልፍበት ጊዜ፤ «አንተ የምትናገረው፤ የምትሰብከው የእግዚአብሔር መልእክት አይደለም» በማለት ይመሰላል ያንን ሰብክት አቋርጠው ተነስተው በቋንቋ ወይንም በትንቢት የሚናገሩ ሰዎች በቤተክርስቲያን እንዳሉ እንመለከታለን። ይህንን የሚያደርጉ ሰዎች ለምን እንደምያደርጉ በትክክሉ የገባቸው አይመስለንም። በሥርዓቱ የተመለከትነው እንደሆነ ግለታቸው «አንተ የምትናገረው፤ አንተ እምትሰብከው እግዚአብሔር የሰጠህን ወይም የእግዚአብሔርን ቃል አይደለም፤ እኔ ይኼ የመጣሁት የእግዚአብሔር ቃል ነውና አንተ ቶይና፤ አንተ ዝም

በልና እኔ ከእግዚአብሔር የተላከውን መልእክት ለሰተላልፍ» ግለታቸው ነው።

ይህ ቤተክርስቲያኑን ከሚያንጽ ይልቅ ቤተክርስቲያኑን ያቀጭላል፤ ያበላሽል፤ እንዲሁም ከሥርዓት ውጭ ያደርጋል። ከእግዚአብሔር ለሕዝቡ መልዕክት የተቀበለ ሰው በጉባኤው ቢኖር፤ የሰብከቱ ፕሮግራም እስኪያበቃ ድረስ ጠብቆ፤ ከጌታ ያገኘውን መልዕክት በጸጥታ ተነስቶ በስርዓትና በእግባቡ መናገር ይችላል። ይህንንም ለማድረግ መንዘናዘና፤ መረራገጥ፤ ወውደትና ከሥርዓት ውጭ መውጣት አስፈላጊ አይደለም። እግዚአብሔር የሁካታና የግርግር፤ ሰለም የሌለበት ሁኔታ የሚወድ አምላክ አይደለም። ሁሉም በሥርዓትና በእግባቡ እንዲደረግ ይፈልጋል

።

ዳውሎስ ከሥርዓት ውጭ በሆነበት ሰብሰባ ውስጥ የሚፈጠረውን ችግር ቢገልጽ እንዲህ ይላል «እንግዲህ ግህበሮች ሁሉ አብረው ቢሰበሰቡ ሁሉም በልሳኖች ቢናገሩና ያልተማሩ ወይም የማያምኑ ሰዎች ቢገቡ አብደዋል አይሉምን?» (1ኛ ቶር 14፡23) ሁሉም በቋንቋ ቢናገር፤ ሰብሰባው ስርዓት ባይኖረው፤ አደማውና ተናጋሪው ባይለይ፤ ስርዓት የሌለበት የአብድ ቤት ይሆናል። ስለዚህ እንግዳ አደማውን ይህንን በሚያደርጉ ጊዜ ተደናግጠው ከእግዚአብሔር ቤት እንዳይሸሹ በሥርዓት እንመራ።

10

የመታወቅ ጥማት

በሰሜት ያከንፋል

ለው ሦስት ዓይነት ጠላቶች እንደሉበት የታወቀ ነው። እነርሱም ዓለም፤ ሰይጣንና ሥጋ ናቸው። በዚህኛው ጥናታችን ላይ የምናተኩረው፤ በክርስትና ሕይወታችን ላይ እንቅፍት ስለሚሆንብን ስለ ሥጋችን ነው። በመንፈሳዊ እርምጃችን ለማድገፍ እካሄዳችን እግዚአብሔርን ለመምሰል እንዳይችል እንቅሩት የሚሆንብን ነገር ቢኖር

ሥጋችን እንደኛው ነው። ሥጋ ብዙ ታላላቅ ነገሮችን ማድረግ ቢችልም ደካማነቱን እንዘነጋም።

ሥጋችን መታወቅና መደነቅን ይፈልጋል። በሰው ዘንድ መከበርን ይመኛል። በዚህ ምክንያት ሥጋዊውን ፍላጎት ከመንፈሳዊ ፍላጎት ጋር እያቀላቀለን ስለምንይዝ፤ በመንፈሳዊ ሕይወታችን ውስጥ ችግር ይፈጠራል። በሰሜት እንድንሰከር ከሚያደርጉን ምክንያቶች መካከል እንደኛው ሥጋችን በሰው ዘንድ መከበርንና መታወቅን ስለሚፈልግ ነው። እኛም የሥጋችንን ፍላጎትና ምኞት ለሚሟላት ስንል ከመስመር የወጣ ነገር ስናደርግ እንገኛለን።

እንደንደቻችን ምን ዓይነት ታላቅ መንፈሳዊ ሰው እንደሆንን፤ ከፍተኛ የጸሎት ሕይወት እንደሌለንና እንዲሁም እጃችንን በበሽተኞች ላይ ስንጥን በሽተኞች እንደሚፈወሱ፤ በየሱስ ስም ብለን ሊጋንንት የማሰወጣት ጋይል እንደሌለን፤ እጃችንን በሜንባቸው ቁጥር ሰዎች እንደሚወድቁ ለማሳየትና ሰዎች እንዲያውቁልን ለማድረግ የተገለጠም ባይሆን ውስጣዊ ጥማትና ፍላገት ይኖረናል።

የመታወቅና የመደነቅ ፍላጎታችን ከፍተኛ ስለሆነ ብዙ ጊዜ ምንም እንኳን አምልኮታችን መስመር የለቀቀ ቢሆንም፤ መታረምንና እራሳችንን መግታት አንፈልግም። አምልኮታችንን የእግዚአብሔር ቃል ይደግፈዋል ወይንስ አይደግፈውም የሚል ጥያቄ ወደ ልባችን እንደገባ አናደርግም። ስሜታችን የሚፈልገውንና የሚፈቅደውን ብቻ ለማድረግ ወደኋላ አንልም። በሰዎች ዘንድ መታወቅና እንደ መንፈሳዊ ሰዎች መታየታችንን ብቻ ስለምንፈልግ እንደንድ ጊዜ

የምናደርጋቸው ተግባሮች ከመሥመር የወጡ ቢሆኑም ራሳችንን ለማረም ፈጽሞ አንፈልግም። ጥማታችን በሰዎች ዘንድ የምናገኘው መታወቅና ከብርን ነው።

ይህን የመሰለው ችግር ከርስቶስ በምድር በነበረበት ጊዜም ጉልቶ የሚታይ ችግር ነበር። ፈሪሰውያን የሃይማኖት ሰዎች ስለነበሩ፤ ወግ አጥባቂዎችና እንዲሁም በሃይማኖታቸው ጠንቃቃዎችና ብርቱዎች ነበሩ። ይሁን እንጂ እስከኛዎቹ የሚያደርጉት በእከባብያቸው ያሉ ሰዎች እንድያውቁቸውና የሃይማኖት ሰዎች ብለው እንዲጠርዋቸው ነው። በዚህ ምክንያት ብዙ ውጫዊ የሆኑ ድርጊት ሲያደርጉ፤ ልማድና ባሕል ሲፈጽሙ ይታያሉ። እየሱስ እንደነዚህ ያሉት ሰዎች በጣም ይገሰዳል።

ደቀመዛሙርቱ እንዲሁ ግብዝች የሚያደርጉትን እንደያደርጉ ይመከራቸው ነበር። ያ ምክር ለደቀመዛሙርቱ ብቻ የተሰጠ ሳይሆን ስለኔና ለናንተም ትምህርት አለው። እንደዚህ ይላል እየሱስ «ስትጸልዩ እንደግብዝች እትሁኑ፤ ለሰዎች ይታዩ ዘንድ በምከራብና በማለዘን ቁመው መሰለይን ይወደሱ፤ እውነት እሳችሁአለሁ ዋጋቸውን ተቀብለዋል። እንተ ግን ስትጸልይ ወደ እልፍኝህ ግባ መዝግያህንም ዘግተህ በሰውር ላለው አባትህ ጸልይ በሰውር የሚያይ አባትህ በግልጽ ይስጥሃል ይላል። (ማቴ 6፡13-17) እየሱስ ግብዝች የሚያደርጉትን የሃይማኖት ስርዓት በመቃወም በተለያዩ ስፍራዎች እንደተናገረ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ማንበብና መረዳት እንችላለን።

ይህ ችግር በዚያ ክርስቶስ በነበረበት ዘመን

በነበሩት የሃይማኖት ሰዎች መካከል ብቻ ሳይሆን በዘመናትም ሁሉ ያለ ችግር ነው። በው በሥጋው መታወቅንና ዝናን ማትረፍ ይፈልጋል። ስለዚህ ዝናን እስከ አገኘበት ድረስ፤ በሥርዓት ቢወጣም በይወጣም ገድ የለውም፤ የሚፈልገው ነገር ቢኖር በሰዎች ዘንድ የመታወቁን ፍላጎት ያሟላ እንደሆነ ብቻ ነው። እየሉስ በማቴ 16 ጽድቃችን በበው ዘንድ ለመታየት ብቻ እንደሆነ አጥብቅ ይነገረናል። በሰዎች ዘንድ መታየት፤ ብዙዎቻችንን የሚያነቃንቀን ኃይል ነው። ስለሆነም ከርስተስ ከዚህ ኃይል እንድንጠነቀቅ ይመክረናል። በሰዎች ዘንድ ለመታወቅ ስንል ስጦታችን፤ ጸሎታችን፤ መንፈሳዊ አድራጐታችን ሁሉ፤ ጸግችን እንኳን ሳይቀር በሰዎች ሳይ ያተከረ ከሆነ በመወረዝ ጊዜ ዋጋ እንደሌለን ክርስቶስ ይነገረናል። አገልግሎታችን፤ ጸሎታችን፤ ደርጊታችን ተመዝኖ በእግዚአብሔር ዘንድ ዋጋ የሌለው ቀላል ህኖ እንደይገኝ መጠንቀቅ ያስፈልገናል። በበው ዘንድ የመታወቅ ጥግታችን ያየለ ከሆነ በሰሜትም ተገፋፍተን የምናደርጋቸው ተግባሮች ደግሞ በዚያው ልክ ብዙዎችና መጥፎዎች ይሆናሉ።

በመንፈስ ስቅ መንከትከት

በቅርብ ጊዜ ያየሁትንና ያጋጠመኝን ነገር ከዚህ ቀጥሎ

ሰውጋባችሁ። እንደ ትልቅ መንፈሳዊ ሰብሰባ ወደሚደረግበት ሥፍራ እኔና ባለቤቴ ሄድን። ሰብሰባው ከመጀመሩ በፊት እራት ሰለክበረ

ወደ እራቱ አደራሽ ገባን። በዚያ ታላቅ አደራሽ ውስጥ ቢያንስ ቢያንስ ከዚ የሚበልጥ ሕዝብ እራት ይበላ ነበረ። እራታችንን እየበላን ሳለ፤ እኛ ከተቀመጥንበት ጠረጴዛ ጥቂት ራት ብሎ የሰቅ ድምጽ በማከታተል እንሰማ ጀመረ። አብረውን ለእራት ከተቀመጡት በዎች ጋራ «እነዚያ በዎች ምን ያህል የሚያስቅ ነገር ቢያጋጥማቸው ይሆናል እንደዚህ የሚሰቁት» እያልን ጥቂት ተወያየን።

ያ ሰቅ እየበረታ እየበረታ ሄደ። ሰብዙ ጊዜ ያህል ያለ ማቋረጥ ሰቁ ቀጠለ። አሁን በመገረም ይልቅ ነገሩ እኔን ያናድደኝና ያበሳጩኝ ጀመረ። «ምን ዓይነት በው ነው ይህን ያህል ሰቁን መቆጣጠር የማይችል? እዚህ አደራሽ ውስጥ ብዙ ሕዝብ እራቱን በለጥታ መብሰት የሚፈልግ ነው። የራሱን ደስታ በመሸት የሌለውን በሰም የማይጠብቅ ምን ዓይነት አእምሮውን መጠቀም የማይችል በው ነው?» የሚል ጥያቄ በአእምሮዬ መጣ ። ይሁን እንጂ ሰቁ ቀጠለ። በቀጠለ ቁጥር ሥርዓት የለቀቀው መንከትከት አሳስደሰት አለኝ። ረጅም ጊዜ የወሰደው ሰቅ የኛን ብቻ ሳይሆን በአካባቢያችን የተቀመጡትን በዎች ሀሳብና ጆር ስባ ነበር።

በመወረዝ እመሬት ሳይ እንደ ነገር ተዘርሮ ታየን። በመጀመሪያ የመሰለን ምናልባት ከሰቁ ብዛት የተነሳ እመሬት ወድቃ ወይንም ወድቆ እሚንፈራገጥ ሰለመሰለን «ምን ዓይነት እሚያስቅ ነገር ቢያጋጥማቸው ይሆን» በማለት እዝያ ሰቁ የደራበት ቦታ ለግየት ሄድን። እዝያም እንዲት ሌት እመሬት ተዘርግታ እጃዋን ወደ በማይ አድርጋ ስትሰቅና ስትገዙተከት አየናት። አሳሳቂና ሁኔታዋ ጤናማ ስለአልመበለን፤ «ምንድነው? ምን

ሆኖነው?» ብለን ጠየቅን። «ይኼማ በመንፈስ ቅዱስ የተሰጠችው የመስቅና የመንክትክት ስጦታ ነው» የሚል መልስ ተሰጠን። ሁኔታው አሰገረመንና «ይሄ በመንፈስ የመስቅና የመንክትክት ስጦታ ከመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የተላፈው የትኛው በታ ላይ ነው?» ብለን ጥያቄ አቀረብን። ሰጥያቂያችን ትክክለኛ መልስ ሰፍጠ ሁኔታው እስገርሞን ብቻ ሳይቀር እስከሞንና እስከሰን፤ ይሄ ደግሞ መልካም መሰሉን በእኛ በኢትዮጵያውያን እንደይኩረጅ አምሳክ ይጠብቀን አልን።

እንግዲህ ይህች ቤት መሪት ወድቃ የምትሰቀውና የምትንከተከተው የእግዚአብሔር መንፈስ በሕይወትዋ ሳይኖር ነው አንልም። መንፈስ ቅዱስ አልሞሰትም አንልም። የኢትዮጵያን የመንፈሳዊ አቋም ስለማሰውቅ እንዲህ ነች ብሎ መናገር ያስቸገረኛል። ይሁን እንጂ የእግዚአብሔር ቃል በደንብ የገባትና የተረዳች እንደልሆነች እገምታለሁ። በስትዩዋ ሳይ ለመፍረድ ሳይሆን ሰው እምነቱን በእግዚአብሔር ቃል ሳይ ከሰተከረ፤ በቀሳሉ ስሜትን በሚቀበሉ ነገሮች እንደሚሰብና እንደሚገፋፋ ግልጽ ነው። ይህች ቤት በዚያ ሰነበረው ሕዝብ ለማሳየት የፈሰገችው ምን ያህል በመንፈስ ቅዱስ እንደተጥበቀበቀች ነው። መንፈስ ቅዱስ በብዛት በሕይወቷ ሞልቶ ስለተትረፈረፈ እራሱን መቆጣጠር እስከማትችል ድረስ መራት ዘርፎ እንደሚያስቃትና እንደሚያንከተክታት ለማሳየት ጭምር ነው። የእግዚአብሔር መንፈስ ራሳችንን እንድንስትና አእምሮአችንን እንድንጠቀም ፈጽሞ አያደርገንም። መንፈስ ቅዱስ ይህን የመሰለ ባህር እንደሰው ከእግዚአብሔር ቃል ከየትኛውም ሰፍራ እናነባለን።

እሚረከን እገር ብዙ ጥሩ ጥሩ መንፈሳዊ ድርጊቶች የሚታይበት እገር ቢሆንም፤ በዚያው ልክ ደግሞ ገለባና ጤናማ ያልሆኑ፤ ሥርዓት ያልያዙ ትምህርቶችና አምልኮቶች በሰፊው እንደሚካሄድ በየጊዜው በተለያዩ ሰብሰባዎች ላይ በመገኘትና እንዲሁም በየቴሌቪዥኑ ላይ በሰፊው እይተናል። እነዚህ ጤናማ ያልሆኑ የአምልኮት ልምዶችን ሰናይ ልባችን በጣም ያዝናል። እኛን ሰዎችን ይህን ያህል ከሰዘነን፤ እግዚአብሔር የእኛን የሰዎችን ግብዝነት ቢያይ ምን ያህል ቅር ይሰው ይሆን? በማለት በአእምሮአችን ጥያቄ ይፈጠራል። ፍርሃቱ የነዚህ ጤናማ ልምዶች የሌላቸው አስተማሪዎች ትምህርታቸውና ጽሁፎቻቸው ከእንደንድ ገና በመንፈሳዊ ሕይወታቸው ከሰደጉ ኢትዮጵያውያን እጅ የገባ እንደሆነ በመንፈስ ከመመራት ይልቅ የሰሜት ተመሪዎች ይሆናሉ ብዬ ነው። የእነርሱን ዓይነት ልምዶች ከቤተክርስቲያናችን ውስጥ እስገብተን ለመለማግድ ከሞከርን ችግር ውስጥ እንገባለን።

እንደንድ ሰብሰባ ሳይ ሰበካዎች እግዚአብሔር እንዲህ ሲል ነገሮኛል፤ ይላሉ። «ከዚህ መካከል አስር ሰዎች እንድ፤ እንድ ሺ ብር የሚሰጡ አሉና፤ እናንተ እግዚአብሔር የተናገራችሁ ሰዎች ብድግ ብላችሁ በመቆም እራሳችሁን እስታውቁ» ይባላሉ። እነዚያም ይህን የመሰለ ጥሪ ሲደረግላቸው የሚሰሙ ሰዎች፤ እግዚአብሔር በእርግጥ ተናገሮቸው ቢሆን፤ ማንነታቸውን ሳያሰውቁ በድብቅ መስጠት በቻሉ ነበር። በዚያ ፋንታ ግን በዚያ ብዙ ሕዝብ በተሰበሰበበት ሰፍራ ቆመው «እዎን እግዚአብሔር እንድ ሺ ብር እንድሰጥ ተናገሮኛል» ይላሉ።

ሕዝቡም በአድናቶች ያወበጥብሳቸዋል።
ጭብጨባው ያገገው ሌላ ሰው ከሰ ደግሞ ይነሳል።
ሕዝቡም ጭብጨባውን ሞቅ እንደያደርገው ትእዛዝ
ይሰጠዋል።

በየጊዜው ይህንን የመበሰል ትእይንት
የምንመለከት ወይም የምንሰማ በወቅት ውስጣችን
ይገኛል። ያ «እግዚአብሔር ሺ ብር እንደሰጥ
ነገርኛልለሰ» ብሎ ገንዘቡን እውጥቶ የሰጠው ሰው
የሚያገኘው ትርፍ ቢኖር በዚያ ስብሰባ ላይ
የተቀበሰው ጭብጨባ ብቻ ነው። ከእግዚአብሔር
ዘንድ ምንም ዓይነት ዋጋ እያገኘም። ምክንያቱም
ያ ሰው ሰጦታውን የሰጠው በሰው ዘንድ ሰመታወቅና
እንደወበወብሰት በመሆኑ ነው። ያ ሰው በጊዜያዊ
ጭብጨባ ተገፋፍቶ ሺ ብር እውጥቶ ይሰጥ እንጂ
ከልቡ የእግዚአብሔር መንፈስ እንዲሰጥ ተናግሮት
በሳልሆነ ልቡን እየበሰሰውና እየቀረቀረው ብዙ ጊዜ
ያሳልፋል። ይህ ሰው በሥጋው መታወቅን ስላረጋገጠ
የወሰደውን ሥጋዊ እርምጃ ተመልክተናል።

እየሱስ በሰዚህ ሀሳብ በማቴዎስ ወንጌል
ላይ በፈ ትምህርት ሰጥቷል። «ሰላምች ትታዩ ዘንድ
ምጽዋታችሁን በፈታቸው እንደታደርጉ ተጠንቀቁ
ያሰዝያ በሰማይ በሰው እባታችሁ ዘንድ ምጽዋታችሁ
ዋጋ የሰችሁም፤ እንግዲህ ምጽዋት ስታደርጉ
ግብዘች በሰው ዘንድ ሊከበሩ በምኩራብ በመንገድ
እንደሚያደርጉ በፊትህ መሰከት አታሰነፋ እውነት
እባችሁአለሁ ጥጋቸውን ተቀብሰዋል» ይላል (ማቴ
6፡1፡3)።

እኛን ወደ ሳይ ዘርግቶ በምስጋና ተሞልቶ
የሚጸልይ ክርስቲያን እግዚአብሔርን ደስ
እንደሚያበኘው ግልጽ ነው። እራሱን፤ ግንኙነቱን

ገሰልሞ ከእግዚአብሔር ጋር የሚነጋገር ክርስቲያን፤
እግዚአብሔር ምኞቱንና ፍላጎቱን ያሟሰታል።

ሆኖም ክርስቲያኖች እጃቸውን ዘርግተው
ድምጻቸውን ከፍ አድርገው «ሃሌ ሉያ» ብለው
በሚጸልዩበት ጊዜ ከልብ ሳይሆን በእጣቸው ሳሉ
ሰዎች ምን ዓይነት መንፈሳውያን መሆናቸውን
የሚያሳዩበት መንገድ አድርገው ከተጠቀሙበት ግን
ልፋታቸውና ድካማቸው የሚያሳዝን ይሆናል።
እግዚአብሔርም ልመናቸውን አይቀበልም።
ምክንያቱም ዓለማው ከእግዚአብሔር ጋር
ለመነጋገር ሳይሆን፤ ከእግዚአብሔር ጋር
እንደሚነጋገሩ ለማሳየት ብቻ በለሆነ ነው።
የሚጠይቁትንና የሚፈልጉትን እግኝተዋልና ያ
ይበቃቸዋል። ፍላጎታችን ከእግዚአብሔር ጋር
ለመነጋገርና በእውነትኛ የልባችንን ትርታ ለማሳወቅ
ከሆነ፤ ጸሎታችን ግብዝነት የሌለበት፤ እንደሁም
በሰዎች ዘንድ መታወቅ በሰመፈሰግ የቀረበ መሆን
አለበት።።

በሰሜት ተገፋፍተን ከስርዓት የወጣ
እምልክት ከማድረግ መጠጠንቀ ይገባናል። በሰዎች
ዘንድ ዝብርና መደነቅ ወይም መታወቅ በመፈሰግ
የእምልኩት መልክ ብቻ እንደይኖረን መጠንቀልቅ
የዕድገት ምልክት ነው።

በመንፈስ መመራት

እግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስን
በሕይወታችን ከፈሰሰልን ዋና ዋና ምክንያቶች

መከከል እንደኛው፤ በመንፈሳዊ ጉዞችን ወደፊት መራመድ እንደንችል የእግዚአብሔርን ፈቃድ በግልጽ እንደያበዛቀን ነው። የመንፈስ ቅዱስ እገልግሎት ወይም ሥራዎች ብዙ ናቸው። የዚህ ትምህርት ዋና ዓላማው፤ የመንፈስ ቅዱስ ሥራዎችን ለመክርክር ስላልሆነ፤ በዚህ ሀብብ ሳይ ብዙ እናተኩርም። መግለጽ የምፈልገው ግን እግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስን ለልጆቹ የሚሰጥበት ዋናው ምክንያት፤ የርሱ ፈቃድ ለልጆቹ ምን እንደሆነ እንደያሳውቃቸውና እንዲመራቸው ነው። ስለዚህ ማንኛውም ክርስትያን የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለማወቅ መንፈስ ቅዱስ በሕይወቱ ውስጥ እንደሚያስፈልገው ማወቅ አለበት። በመንፈስ መመራት ቀላል ነገር አይደለም። ምክንያቱም ዋጋ ያስከፍላልና ነው።

በመንፈስ መመራት የሚፈልግ ሰው የራሱን የልብ ብቃትና ፍላጎት እንዲሁም የሥጋ ችሎታውን ትቶ ሕይወቱን ሙሉ በሙሉ ለእግዚአብሔር ማሰረከብ አለበት። የራሱን ጥበብና እውቀት ትቶ በእግዚአብሔር እውቀትና ጥበብ ብቻ መመራት አለበት። ጳውሎስ በ1ኛ ቶሮንቶስ ምዕራፍ 2፤16 ሳይ የክርስቶስ እእምር እንዲኖረን ይመክረናል። ይሁን እንጂ ይህንን ለማድረግ ቀላል አይደለም። እራስን ሙሉ በሙሉ ለመጣል ትልቅ ኃይልና ጉልበት ይጠይቃል። እራሳችንን ለእግዚአብሔር መጣልና አንተ ብቻ ምራጅ፤ የእኔ ፈቃድ ሳይሆን ያንተ ፈቃድ ብቻ ይሁን ማለት ከባድ ነው። «እናንተም ከቅዱሱ ቅባት ተቀብላችሁዋል ሁሉንም ታውቃላችሁ እውነትን የምታውቁ ስለሆናችሁ ውሸትም ሁሉ ከእውነት እንደልሆነ በስምታውቁ እንጂ፤ እናንተ እውነትን በለማታውቁ አልጽፍላችሁም» (1ኛ የሐ 2፤20፡21)

እዚህ ሳይ ሐዋርያው ዮሐንስ ለመግለጽ የፈለገው በመንፈስ ቅዱስ ቅባት በሰተደሰንን እውነትን ከውሸት ሳይተን እናውቃለን። ያም የእግዚአብሔር ስጦታ እንጂ ክራሳችን የመነጩ እለመሆኑ ነው። በቀድሞ ቤተክርስቲያን እገልጋዬችን መንፈስ ቅዱስ፤ ከባታ በታ በሚዘዋወሩበትና በሚያገለግሉበት ሁሉ የእግዚአብሔር ምሪት እብርዋቸው ነበር። ወደት መሄድ እንደለባቸው፤ ወደተሰ መሄድ እንደሌለባቸው መንፈስ ቅዱስ ለእገልጋዬቹ ያሳያቸው ወይም ይናገራቸው ነበር። «በእስያም ቃሉን እንደይናገሩ መንፈስ ቅዱስ ስለከለከላቸው በፍርግያና በገሳትያ እገር አለፋ። በሚስያም እንዳር ባለፋ ገዜ ወደ ብታንያም ለመሄድ ሞከሩ፤ የእየሱስ መንፈስም አልፈቀደላቸውም፤ በምስያም እጠገብ አልፈው ወደ ጢራዲ ወረደ። ራእይም በሌሊት ለጳውሎስ ታየው፤ እንደ የሚቂድንያ በው ወደ ሚቂድንያ ተሸገርና እርዳን እያለ ቆሞ ሊለምነው ነበር። ራእዩንም ከየ በኃላ ወድያው ወደ ሚቂድንያ ልንወጣ ፈልገን ወንጌልን እንሰብከላቸው ከንድ እግዚአብሔር እንደጠራን መሰሎናል አላቸው» (የሐዋርያት ሥራ 16፤6፡10) ።

እዚህ ሳይ ጳውሎስና ጊደኞቹ መንፈስ ቅዱስ እንደይናገሩ በእስያ እንደከለከላቸው፤ ከዚያም ደግሞ በፍርግያና በገሳትያ እገር አልፈው በሚስያም እንዳር ብታንያ መሄድ እንደፈለጉና፤ እሁንም የእግዚአብሔር መንፈስ እንደከለከላቸው እናያለን። የእግዚአብሔር መንፈስ ምሪት የበጣቸው ወደ ሚቂድንያ ሄደው ወንጌልን እንዲሰብኩ ነበር። በዚህ ቃል መሠረት የእግዚአብሔር በዎች የሆኑ ሁሉ በመንፈስ ቅዱስ ምሪትን ይቀበላሉ። መንፈስ

ቅዱስ የእግዚአብሔርን ሰዎች እንዲመራው ከሳይ በገለጽነው ዓይነት ብቻ ሳይሆን በተለያዩ መንገዶች እግዚአብሔር ለሰዎች ፈቃድን ያሳውቃል። «እነዚህም ጌታን ቢያመልኩና ቢጠሙ መንፈስ ቅዱስ በርናባሰንና ስላልን ለጠራሁቸው ሥራ ስደልኝ አለ። በዚያን ጊዜም ከጦሙ፤ ከጸለዩ፤ እጃቸውንም ከጫኑ በኋላ አስናበትዋቸው።» (የሐዋርያት ሥራ 13፡2፤3) መንፈስ ቅዱስ በርናባሰንና ስላልን ስለደ አገልግሎት ጠርቻቸዋለሁና እነርሱን ስደልኝ ብሎ ተናገረ። የእግዚአብሔርም መንፈስና ምሪት በፈቀደው መሠረት የእግዚአብሔር አገልጋዮች እጃቸውን ጭነው ጸለዩው ለአገልግሎት ስይዋቸው።

በዚህ ሁሉ የምንረዳው እግዚአብሔር ለልጆቹ በመንፈስ ቅዱስ ምሪትን እንደሚሰጣቸው ነው። እግዚአብሔር በመንፈስ ቅዱስ ቢሞሰን የመንፈስ ቅዱስ ሥራ በሕይወታችን ቢገለጽ እናያለን። ከእነዚህም መካከል አንደኛው መንፈስ ቅዱስ ቢመራንና አቅጣጫችንን ቢያስይዘን ነው። የእግዚአብሔር መንፈስ እርግጥ ነው ይመራናል። ገን ብዙ ጊዜ በዚህ ሀሳብ ሳይ ስሜታችን ተገፍቶ ከመስመር የምንወጣቸው ጊዜያት አሉ። የእግዚአብሔርን ቃል አንብበን ፈቃድንና ምሪቱን ግልጽ በሆነ ቃል ልናገኝ እንችላለን። የብዙዎቻችን ችግር ቃሉን መመርመርና መፈለግ እንደሆነ ማጥናት ስለማይሆንልን አቋራጭ መንገድ መፈለጋችን ነው።

«እግዚአብሔር እንደናገረኝ እፈልገለሁ፤ እግዚአብሔር እንደመራኝ እፈልጋለሁ» ብቻ በማለት ምልክት ፈሳሪዎች አንሁን። የእግዚአብሔርን ምሪት መጠበቅ፤ የመንፈስ

ቅዱስንም አቅጣጫ ግዮት መጥፎ ሳይሆንም፤ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በግልጽ ፈቃድን አይተን ሳንጠቀምበት ቀርተን፤ ሌሎች ስሜታችንን የሚቀስቅሱትን ነገሮች ብቻ የምንናፍቅ ከሆነ ከትልቅ ሰህተት ሳይ እንወድቃለን። እንደሆነ መንፈሳዊ ሕይወታችን በስሜት የተሞላ እድገት የሌለበት ይሆናል። ስሜታችንን የሚቀስቅሱ፤ ጋል ጋል የሚያደርጉትን ነገሮች ብቻ እየናፈትን፤ መንፈሳዊ ሕይወታችንን የሚያስድገውን የእግዚአብሔርን ቃል ችላ ስንል መንፈሳዊ ሕይወታችን በግደግ ፈንታ እየቀረጠ ይሄዳል።

11 **አዕምሮ፣ ፈቃድና ስሜት**

እግዚአብሔር ሰውን ስሜት፣አዕምሮና ፈቃድ እንዲኖረው አድረጎ ፈጥሮታል። ከሰብቱ አንድ ቢገድለው ሙሉ ሰው ሊሆን አይችልም። በሌላ አንጻር ደግሞ እንደኛውን ከሌለው ጋር ማወዳደር አይቻልም። እንዲሁን ሦስት ታላላቅ ስሞታዎች በእግባቡ ከልተጠቀምንባቸው፣ የመንፈሳዊ እቋማችን ሚዛኑን የጠበቀ አይሆንም።

አዕምሮ

ሰው አዕምሮ ስላለው የማሰብ ኃይል አለው። ከእንስሳም የሚለይበት ዋናው ምክንያት በዚህ የማሰብ ኃይሉ ነው። አዕምሮን እግዚአብሔር ለሰው ከሰጠው ታላቅ ስሞታዎች አንደኛው መሆኑን አውቶ፣ በእግባቡ ሳይጠቀምበት ቢቀር፣ ግልጽ የሆነውን የደህንንትን መንገድ ሳያገኝ ይችላል። በተለይም ክርስትያን አዕምሮው የተቀደሰ በመሆኑ እግዚአብሔር በሰጠው ታላቅ ስሞታ ሳይጠቀምበት ቢቀር፣ ጤናማ የሆነ መንፈሳዊ እድገት ሊኖረው አይችልም።

እንደንድ ሰዎች የመንፈሳዊውን ዕውቀት የሚፈልጉት ለአዕምሮ ልምምድ ብቻ ነው። መጽሐፍ ቅዱስን የሚያጠኑትም ጥልቀት ስላለው ፍልስፍናውና ረቂቅ ስለሆነው ትምህርቱ እንጂ፣ ሕይወትን የሚለውጥ እንደሆነ አምነውብትና ተረድተውት አይደለም። መጽሐፍ ቅዱስ በውስጡ ስለያዘው ፍልስፍና ብዙ ጊዜ የሥነ ጽሁፍ አዋቂዎች ውይይት ያደርጉበታል። ስፊ ምርምርም ያዚያሂደበታል። ሆኖም ይህንን የሚያደርጉት ለአዕምሮአቸው ልምምድ ጠቃሚ ሆኖ ስለአገኙት ብቻ ነው።

ብዙዎች የክርስትናን ትምህርት የሚፈልጉት እምነታቸውን እንደለውጥላቸው በይሆን አስተባባሳቸውንና ምርምራቸውን እንደያስፋላቸው ብቻ ነው። የክርስትና ትምህርት በፖስቲቫ፣ በአገር አገዛዝና አመራር በኩል ከፍተኛ አገልግሎት ይሰጣል ተብሎ ይታመናል። ይህንን የሚሉት አሁንም ስምድራዊ ጥቅምና መገልገያ እንጂ ሕይወትን ይለውጣል ብለው በማመን አይደለም።

አብዛኛዎቹ የትዩሎጂ ሲቃውንት፤ መጽሐፍ ቅዱስን እንደ ምርምርና እንደ ፍልስፍና መጽሐፍ ይጠቀሙበታል እንጂ የሰውን ሕይወት ሲለውጥ ይችላል ብለው እምነውበት አይደለም።

እንደእነዚህ ዓይነት ሰዎች ክርስቶስን በልባቸው ውስጥ እንደ ግል አደኛቸው አድርገው የተቀበሉትና ያስገቡት አይደሉም። እዋቂዎችና ተመራማሪዎች በመሆናቸው የሃይማኖት ስርዓትና ደንብ፤ እንዲሁም ግብረ ገብነት ያልጉደለው ሕይወት ሲኖራቸው ይችላል። ግን እውነተኛ መሰወጥ በሕይወታቸው ውስጥ የለም። የሃይማኖት ዕውቀታቸውና ምርምራቸውም የነካው አስተሳሰባቸውን ወይም እንጉሳቸውን እንጂ ውስጠዊ ሕይወታቸውንና መንፈሳዊ እርምጃቸውን አይደለም። በዚህ ምክንያት ሕይወታቸው በበለጸገና በደስታ የተሞላ አይደለም። ምክንያቱም አስተሳሰብ ስለጉደለቸው ሳይሆን እዕምሮአቸውን በእግባቡ ስለልተጠቀሙበት ብቻ ነው።

በሌላ በኩል ደግሞ እንጉሳችንን እግዚአብሔር እንድንገለገልበት እንደበጠን በመዘንጋት እንደ ቀሰል ነገር በመቁጠር እግዚአብሔር በሰጠን ታላቅ ስጦታ የማንጠቀምበት ብዙ ክርስትያኖች አሰን። እዕምሮ፤ ፈቃድና፤ ሰጄት ከእግዚአብሔር የተቀበልናቸው ሰማያዊ ስጦታዎቻችን ናቸው። ማናችንም ብንሆን በራሳችን ጥረትና ድካም ያፈራናቸው ፍሬዎች አይደሉም። ታዲያ እግዚአብሔር የሰጠን በእግባቡ እንድንጠቀምበትና እንድንገለገልበት እንጂ እንድንጥሰው አይደለም። ብዙውን ጊዜ አብዛኛዎቻችን ፍቃድንና ሰጄትን ብቻ እንቀበልና እዕምሮአችንን ግን ችላለን። ተፈላጊውን

ያህልም እንጠቀምበትም።

እርግጥ ነው በእግዚአብሔር መንፈስ መመራት መንፈሳዊ ሕይወትን ያስድጋል። ይሁን እንጂ እዕምሮአችንን ከእግዚአብሔር እንደልተቀበልነው ያህል፤ በእዕምሮአችን መገልገልን እንደ ጋጢአት መቁጠሩ ትክክል አይደለም።

ጳውሎስ እንኳን «በእዕምሮ እዘምራለሁ፤ በመንፈስም እዘምራለሁ፤ በእዕምሮም እጸልያለሁ፤ በመንፈስም እጸልያለሁ» ይላል። ጳውሎስን የሚያከል ታላቅ መንፈሳዊ ሰው በእዕምሮው ከተገለገለ፤ እኛ ታዲያ በመንፈሳዊነት ከእርሱ በልጠን ነው «በመንፈስ እንጂ እግዚአብሔር በሰጠን እዕምሮ እንጠቀምም የምንሰው?» በተሰይ ክርስትያን በመንፈስ ቅዱስ ከተሞላና ከተሰወጠ በኋላ እዕምሮው ቀድሞ እንደነበረው ዓይነት ሥጋዊ እዕምሮ ብቻ ሳይሆን በመንፈስ ቅዱስ የተደሰበ ነው። ስለዚህ አስተያየቱና ምርጫው የተባረከና መንፈሳዊ እቋም የያዘ ሰላሆነ ክርስትያን በዚያ ሲገለገልበት ይገባል።

ብዙ ጊዜ ክርስትያኖች «እኔ በሥጋ ጥበብ እለመራም» በማለት በእዕምሮአቸው ማመዘዝን ሲጉድሰቸውና እግዚአብሔር የሰጣቸውን ታላቅ ስጦታ በእግባቡ ሳይጠቀሙበት ይታያሉ። ሐዋርያው ጳውሎስ ሰማያም ኑ አይሁዶች ሲጽፍላቸው እንዲህ ይላል። «እነዚህ ለእግዚአብሔር ቅናት አላቸው ነገር ግን እውነቱ አልተገለጸላቸውም» ይላል።

እግዚአብሔር በብዙዎች ውስጥ እውነተኛ ቅናትና መነቃቃትን ስለደረገ እናመሰግናለን። ነገር

ገን መነቃቃት ወይም ቅናት እንዲሁም ለግዚአብሔር ቃል ያለን ጥማት በእምነት ያልተደገፈ ከሆነ ዋጋ የለውም። ለመንፈሳዊ ነገር የሚኖረን መነቃቃት ወይም ቅናት በእግዚአብሔር ቃል የተደገፈ ከሆነ ገን ኃይልና ጉልበት ይሆናል።

በ1960 እና በ1970 ዓ.ም ገደማ በአሜሪካን አገር የሚገኙ የዩኒቨርሲቲ ተማሪዎች በየቦታው በፖለቲካ መንፈስ በጣም የተንቀሳቀሱበት ዘመን ነበር። የነበሩበትን የእገዛዘ ሥርዓት በመቃወም፣ የሚጠሱበትንና እማይደግፋትለን ፍልስፍናና አመራር ቢኖር፣ ያንን በግልጽ በማለወጥ፣ ብዙ ሰለማዊ ሰልፎችና እንቅስቃሴዎች ያደርጉ ነበር። ይሁን እንጂ ከነዚያ መካከል አብዛኛዎቹ ለምን ሰለማዊ ሰልፍ እንደሚያደርጉና ለምን ተቃውሞዋቸውን እንደሚያሰሙ በቅጡ ያልገባቸው ነበሩ። ሌሎች ብቻ ሰለደረጉት የሚያደርጉ ብዙዎች ነበሩ። ሰለማዊ ሠልፍ ለማድረግ የተነሱበት ምክንያት ምን እንደሆነ ቢጠየቁ አብዛኛዎቹ አያውቁም ነበር።

ልክ እንደዚሁ በክርስትና እምነትም በጣም የተነቃቁና ለእግዚአብሔር መንፈስና ሥርዓት ቅናት ያለቸው፣ ንቁ የሆኑ የሃይማኖት ሰዎች አሉ። ነገር ገን እንቅስቃሴያቸው የእግዚአብሔርን ቃል በማወቅ ለይ የተመሠረተ አይደለም።

በተለይ የመንፈስ ቅዱስ እንቅስቃሴና መሰት ባለበት አከባቢ ውስጥ በእዕምር መጠቀምንና መገልገልን እንደ ኃጢአት የሚቆጠርበት ጊዜ አለ። መታመኛቸው ባለቸው መንፈሳዊ ልምምድ እንጂ በቃሉ አይደለም። እነርሱ በሕይወታቸው ከተለማመዱት፣ የእግዚአብሔር ቃል የሚደገፈው

ይሁን አይሁን ግድ የለቸውም። «እግዚአብሔር በሰ ምድራዊ ዕውቀት ግድ የለውም፤ ለዚህ ነው አዋቂዎችን ትቶ እስከዋቂዎችንና ያልተማሩትን የመረጠው» የሚል አስተያየት ሲሰጡ ይሰማሉ።

እንደንድ ጊዜ እግዚአብሔር የሰጠንን አዕእምር መጠቀም ባለመቻላችን የተነሳ፣ አምልኮታችንና የገብረት ጸሎታችን ፍጹም ሥርዓት የሌለውና በሰሜት ብቻ የተሞላ ይሆናል። ሥርዓት በሰቀቀው አምልኮታችን ሰለምንታሠር በመከከለችን በጥሞና በአምሳክ ጋር ለመገናኘት የሚፈልጉትንና የጥሞና የአምልኮት ጊዜ እንደይኖራቸው ከመከልከላችንም ሌላ፣ ከውጪ ሆነው ለሚመለከቱን ሰዎችም እንቅፋት መሆናችንን ፈጽሞ እንገነዘብም። አዕምር እንደለው ሰው በማሰብና በመመራመር፣ በአግረ መልክ መንፈሳዊ አቋማችንን ልንመራ ስንችል አስፈላጊ ያልሆነውን ሰሜት እንቀሳቅልበታለን። አዳዲሶች ሰዎችም ወደ እግዚአብሔር መንግሥት እንደይመጡ፣ ለእንግዶች ግራ በሚያጋባው የአምልኮት ልምምዳችን ወደ እግዚአብሔር ቤት እንደይመጡ እናደርጋቸዋለን።

እዚህ ሳይ መረዳት ያሰብን እየሱስ ክርስቶስ የሞተው እውቀት ለሌለቸው፣ ለልተማሩ ብቻ ሳይሆን ለተማሩ፣ ለተመራመሩና ለአዋቂዎችም ሰዎች ጭምር ነው። የእግዚአብሔርንም መንግሥት ለልተማሩት ብቻ ከፍተኛ ለተማሩት የምንዘጋበት ምክንያት የለንም። ሐዋርያው ሳውሎስ «ወንድሜን የማሰናከለው ከሆነ ለዘላለሙ ሥጋ» አልብላ አለ። በዚህም ለሌሎች ሰሜት ምን ያህል እንደሚጠነቀቅ ግየት እንችላለን።

እኛ ገን ሥርዓት በጣው ሰሜታችን

ምክንያት ብዙዎቻችን በአዕምሮአቸው ጥያቄ የሚፈጠርባቸውን እንደንድ ለዎች አደናቅረን ከእግዚአብሔር ቤት እንደይደርሱ ሰናደርን ምንም ቅር አይለንም። በመሠረቱ እንደንድ ውጫዊ የሆኑትን ሰሜቶች ብናሰወግድ እግዚአብሔር ቤት የሚመጡትን ነፍሳት ልናበዝ እንችላለን።

ሰለዚህ በእምልክታችን ምክንያት የሚደናቀፉ ከሌ፤ «ይደናቀፉ ገድ የለንም» የሚለው አበባሳችን፤ ፍቅር የጉደለውን ሕይወታችንን በግልጽ ያሳያል። ሰለዚህ በሌሎች ላይ እንቅፋት ከምንሆን፤ ብንተዋቸው እኛን የማይጉደንን ለማሰወገድ መሞከሩ የእግዚአብሔርን ሕዝብ ይጠቅማል እንጂ አይጉደም። እኛም ሰለሌሎች ነፍሳት ያለንን ፍቅርና ጥንቃቄ ያሳያል።

ፈቃድ

እግዚአብሔር በሰው ሕይወት ውስጥ አዕለምሮን ብቻ ሳይሆን የመፍቀድ ወይም የመምረጥ ችሎታንም በውስጡ አኑርዋል። እግዚአብሔር ሰለው ከሰጠው ነጻነት መካከል እንደኛው የፈቀደውን ማድረግ ችሎታ ነው። አልፎ እልፎ እንደንድ ከርሱትያዮች «እግዚአብሔር ይህንን የመሰለ ኃጢአት እንዳልሥራ ሊያቅመኝ ሊችል ለምን ዝም አለኝ» በማለት ጥያቄ በውስጣቸው ይፈጠራል። አዎን ክፋውንና ደጉን ሳይቶ ማወቅ እንዲችል ሆኖ ተፈጥሮአል። ከቻለ ደግሞ ከፋውንና ደጉን አስተያይቶ መምረጥ ኃሳፊነቱ ነው። እግዚአብሔር በሰው ህይወት ውስጥ ለማድረግ

የማይፈለገው ነገር ቢኖር የለውን ፈቃድ ጥሰ መሄዱን ነው።

«ፈቃድ»፤ ሰንል ለው ለመምረጥና ለመፈለግ የሚያስችለው ከፍል ማለታችን ነው። እግዚአብሔር የሰውን ፈቃድ እንደማያሰወግድና ለፈቃዱም እንደሚገዛ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ብዙ ሥፍራ ተጽፎ እናነባለን። ለው የፈለገውን ነገር የመምረጥ ነጻነት እንደለው ብቻ ሳይሆን፤ በምርጫው መሠረት ዋጋውን እንደሚቀበል የምናውቅበት ከመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ብዙ ምሳሌዎች አሉን።

ለምሳሌ ያህል ዩሴፍንና ዳዊትን ከቡሉይ ኪዳን ብንጠቅሳቸው በዚህ አቋም ሳይ ጥሩ ትምህርት ሊበጡን ይችላሉ። ዩሴፍና ዳዊት በዕድምያቸው ምን ያህል እንደሚቀራረቡ ሰናውቅም ሁለቱም ወጣቶች እንደነበሩ እንገምታለን። ሁለቱም ሥጋቸውንና መንፈሳቸው ገና አፍሰና ትኩስ ነበር። የሥጋ ፍሳሪታቸው በጣም የሚያይልበት ዕድሜ ሳይ እንደነበሩ ግልጽ ነው። አንድ ቀን እነዚህ ሁለት የእግዚአብሔር ለዎች በተለያየ ጊዜ ተማሳሳይ የሆነ ፈተና አጋጠማቸው። ያም ፈተና ወይም ምርጫ የሩካቤ ሥጋ ፍሳሪታቸውን በተሳሳተ መንገድ ሟሟሳትና አለሟሟሳት ነበር።

የፈተናው ጥንካሬ የዚህኛው ያይሳል፤ የዚያኛው ቀሳል ይሆናል ብሎ መገመት ያስቸግራል። ያም ሆነ ይህ እነዚህ ሁለት ወጣቶች የተለያየ አቅጣጫ እንደወሰዱና እንደመረጡ እንመለከታለን። ይኸውም ንጉሥ ዳዊት ለቀረበሰት ፈተና ወይም ምርጫ እጁን ሲሰጥ፤ ዩሴፍ ገን «እምቢ» በማለት ተዘርግቶለት ከነበረው ወጥመድ አመለጠ። ዩሴፍ ለቀረበሰት ምርጫ ወይም ፈተና

ሲሸነፍበት የሚያስችለው ብዙ ሁኔታዎችና እጋጣሚዎች ነበሩት። ይኸውም የሴፍ ከወንድሞቹና ከዘመዶች አርቶ በእድ አገር ውስጥ ይኖር ስለነበረ፤ ኃጢአት ሲሠራ የሚያውቀው ሰው አልነበረም። ስለዚህ «ሰው ያየኝ ይሆን?» የሚል ፍርሃት ፈጽሞ አልነበረበትም። ሁኔታውን ከጸጠፋር ግሰት በስተቀር በእካባቢው የሚያየው ሰው አልነበረም። የጸጠፋር ግሰትም ከእርሱ ጋራ የሩካቤ ሥጋ እንዲፈጽም ነፍሱ እስክትወነቅ ድረስ ታስቸግረው ነበር።

የሴፍ በዚያን ወቅት የተረደው ጊዜያዊ የሆነውን የሥጋውን መርከት ስይሆን ታላቁንና ቷሚ የሆነውን ነገር ነበር። በእርሱና በእግዚአብሔር መካከል የነበረው ግንኙነት በኃጢአት ምክንያት ሲበላሽ እንደሚችል ስለተረዳ ምርጫውን ወይም ውሳኔውን በዚያ አቅጣጫ አሳደረገም። ሥራው በሰው ዘንድ ባይታወቅም በእግዚአብሔር ዘንድ የተጋለጠ መሆኑን የሴፍ ያውቅ ስለነበር በተሰበሰቡ መንገድ ምርጫውን ለማድረግ አልደፈረም።

የሴፍ ይህን የመበለ ታላቅ ፈተና በደረሰበት ጊዜ እሥርቱ ትዕዛዛት ገና አልተሰጠም ነበር። ሆኖም በሕይወቱ የተተከለው ሕያው የሆነ የእግዚአብሔር ቃል በውስጡ ያየለ በመሆኑ ከቅድስናው ተዛብቶ ትክክለኛ ያልሆነውን ምርጫ ለመውሰድ አልፈቀደም። ንጉሥ ዳዊት ግን ምንም እንኳን ከየሴፍ ጋር ተመሳሳይ የሆነ ፈተና ቢደርስበትም፤ ምርጫውን በተሰበሰቡ መንገድ አደረገ። ተስጥቶት ከነበረው የነጻነት ክልል አልፎ ወጣ። የራሱ በልሆነውም ሳይ እጁን ዘረጋ። ጊዜያዊ የሆነውን የሥጋ ፍላጎቱን ያረከ ይሁን እንጂ፤ ከዙፋን ሳይ ያስቀመጠውንና ከፍ ከፍ

ያደረገውን ታላቁን እምባኩን አሳዘነ።

እነዚህ ሁለት ወጣቶች ተመሳሳይ ምርጫ ኖሮዋቸው፤ ዳዊት የሥጋ ፍላጎቱን ለግግሱት ምርጫ ቢያደርግ፤ የሴፍ ግን ለሥጋው ግፊት «እምቢ» ግሰትን መረጠ። ዳዊትና የሴፍ ከሁለት አንደኛውን የመምረጥ ነጻነት ነበራቸው። ስለተሰጣቸውም ነጻነት በሰሜታቸውና በእእምሮአቸው የተደገፈውን ምርጫ መምረጥ ቻሉ። ስለዚህ ሰው አንድ ነገር ከማድረግ በፊት ሰሜቱንና እእምሮውን ከማከረ በኋላ ፈታዲን ይገልጻል፤ ወይንም ውሳኔውን ያደርጋል።

ሰው በእግዚአብሔር እምባል ስለተፈጠረ ነጻነት አለው። በዚህ ምክንያት ሙሉ የመምረጥ ነጻነት ተስጥቶታል። ለፈቀደው ነገር ልቡን ወይም ደግሞ ነፍሱን ግበገዝት ይችላል። ቢፈልግ ለእግዚአብሔር፤ ባይፈልግ ደግሞ ለሰይጣን ልቡን ሊሰጥ ይችላል። ጻድቅ ወይንም ኃጢአተኛ ሆኖ ለመኖር ምርጫው የራሱ ነው። እግዚአብሔር የሰውን ነጻነት ምንም ጊዜ ቢሆን ያከብራል።

ስለዚህ እግዚአብሔር ሰውን በጉ እንድያደርግ እያስገድደውም የራሱን ምርጫ እንዲመርጥ ያስዋዋል። በጉውን ምርጫ እንዲመርጥ በመንፈስ ቅዱስ ያደፋፍረዋል። ይሁን እንጂ በሰውየው ምትክ ሆኖ ምርጫውን አይመርጥለትም፤ እራሱ ሰውየው መምረጥ አለበት።

ክርስቶስ እንኳን በመስቀል ጣር በነበረበት ጊዜ የመምረጥ ነጻነት ነበረው። «እምቢ» ብሎ ከመስቀል መውረድ ይችላል ነበር። ነገር ግን እየሱስ

«የኒ ፈቃድ አይሁን፤ የአብ እንጂ» ቢል ትከክለኛውን ምርጫ አደረገ። ይህንን ቢያደርግ ሙሉ በሙሉ ውጤቱ ምን እንደሚሆን ወይም ምን እንደሚያስከትል አውቶ ነበር። እግዚአብሔር ፈቃዳችንን እንደማይበርዝ ከተረዳን፤ እንዲህ የሚል ጥያቄ በውስጣችን ሰይፈጠር አይቀርም። «ፈቃድህ በሰማይ እንደሆነች እንዲሁም በምድር ትሁን እያልን ሰንጸልይ እግዚአብሔር የበጠንን የራሳችንን ፈቃድ ወርውረን መጣሳችን አይሆንም?» በማለት እንጠይቅ ይሆናል።

ሰው ፈቅዶ የራሱን የግል ምርጫ አሳልፎ ሲሰጥ የተፈጥሮን ሕግ መጠሉ አይደለም። ሰው የእግዚአብሔርንም ፈቃድ ሲመርጥ የመምረጥ ነጻነት እንዳለው አውቶ፤ የፈለገውን መምረጥ እንደሚችል ተረድቶ ስለሆነ ፈቃዱን መሠረዙ አይሆንም። ፈቃዱን ለእግዚአብሔር አሳልፎ መስጠት እንደት ነው? የመምረጥ ችሎታ ቢኖረውም፤ እግዚአብሔር እንደመርጥለት የመምረጥ መብቱን አሳልፎ ሲሰጥ ነው።

እንግዲህ እንደ እግዚአብሔር ቃል መሠረት ቅዱሳን መሆን ማለት የራሱን ፈቃድ ማበልሸት ሰይሆን የራሱን ፈቃድ በእግዚአብሔር ፈቃድ መለወጥ ነው። እግዚአብሔር ፍጹም የሆነ የመምረጥ ነጻነት አነደበጠው የተረዳና፤ ከእግዚአብሔር በቀር ለሌላ እንዳይታዘዝ የሚያስገድደው ወይም የሚገፋፋው ኃይል እንደሌለ ተገንዝቦ፤ እንዲሁም ትከክለኛ ምርጫ እንደሚመርጥለት ሰይጠራጠር የመምረጥ ነጻነቱን ለእግዚአብሔር አሳልፎ የሰጠ፤ ያ ሰው እውነተኛ ጻድቅ ነው።

ሰሜት

ሰው እንደሁኔታው የሚለዋወጥ፤ እንዲሁም የተለያየ ሰሜት እንዲሰግው የሚያስችል ልዩ ክፍል አለው። የሰው ሰሜት እንደሁኔታው የመለዋወጥ ባህሪ ስለአለው፤ የሚያስቅ ነገር ቢያጋጥመው ይሰቃል፤ የሚያስዝን ነገር ሲደርስበት ደግሞ ያዝናል ወይም ያስቅሳል። ሰው ውስጣዊ አቋሙን የሚገልጸው ሰሜቱን በማሰየት ነው።

ሰሜት ከእውነት እንደሚለይ ግወቅ ይገባል። ምክንያቱም ሰሜት የሚለዋወጥ ቢሆን እውነት ግን አይለወጥም። ጤንነታችን ሲዘባ ሰሜታችንም አብር ይዘባል። ሌላው ቀርቶ ከሰው ጋር ያለው ግንኙነታችን ጥሩ ቢሆን ወይም ቢሸክር በዚያው መጠን ሰሜታችን ደግሞ ይለዋወጣል። እንዲሁም የአየር ጠባይ በተለዋወጠ ቁጥር እንኳን ሰሜታችን ይለዋወጣል። የኑሮ አቋማችንም ቢለወጥ ሰሜታችንም አብር ይለዋወጣል።

ሰሜት እንደሚሆነው የእግር ኳስ ነው። ነጥር የትኛውን አቅጣጫ እንደሚይዝ አይታወቅም። እንደዚሁም ደግሞ ሰሜታችን የትኛውን አቅጣጫ እንደሚይዝ እናውቅም። አንድ ቀን ፍልቅልቅ ብለን በደስታ የተሞላን እንሆናለን። በሌላው ቀን ደግሞ ሁኔታውን በማናውቀው ነገር ጨፍግጉንና አዝንን እራሳችንን እናገኛለን። በዚህ እንጻር እንግዲህ ሰሜት አንድ በታ የሚቶም የማይለዋወጥ አይደለም። ስለሆነም፤ ትልቅ ዋጋ የምንሰጠውን ሃይማኖታችንን በሰሜት ሰይ እንደንመሰርተው መጠንቀቅ ያስፈልገናል።

ሰሜት ይለዋወጥ እንጂ እውነት ፈጽሞ አይለወጥም። ሰሜታችን ቢደገፈውም በይደገፈውም፤ «እውነት» እውነት ነው። ስለሆነም፤ የሃይማኖታችንን መሠረት በሚለዋወጠው ሰሜታችን ላይ መገንባት የለበትም።

ሰሜታችን ቢደገፈውም በይደገፈውም፤ እግዚአብሔር የሰጠንን ይቅርት ከውስጣችን ቢያጠፋው አይችልም። ኃጢአታችንን ከተናዘዝን ሰሜታችን ቢቀበለውም በይቀበለውም ይቅርታን እንደምንቀበል ማመን አለብን። ምክንያቱም እምነታችን በእውነት ላይ የተመረኮዘ ስለሆነ ነው። «በእውነቱ ኃጢአታችንን ብንናዘዝ እርሱ ከአመዪ ሁሉ ቢያድነን እርሱ የታመነ ነው» የሚለው ቃል ክርስቶስ የሰጠን ተስፋው ነው። በተስፋው መሠረት እንግዲህ ይህ በሕይወታችን እንደሚፈጸም እምነን መቀበል አለብን። ከሰሜታችን ማረጋገጫ እስከናገኘን ድረስ መጠበቅ አያስፈልገንም።

ብዙ ሰዎች ደህንነትን እየፈለጉ፤ ማገገሚያ አይችሉም። ምክንያቱም ደህንነትን በሚያገኙበት ወቅት እንደ ዓይነት ልዩ ሰሜት የሚለግገው መሰሉአቸው ያንን ሰሜት በሰሚጠበቁ ነው። መጽሐፍ ቅዱስ፤ በልጁ የሚያምን ደህንነትን እንደሚቀበል ስለሚያረጋግጥ፤ ስቃሉ የተመሠረተውን እውነት ይዘው እንደ ቃሉ ንስሐ በመገባት ከእግዚአብሔር ጋር ያለውን ግንኙነት ማስተካከል እሳንጂ ሰሜታቸውን ማደመጥ የለባቸውም።

እንግዲህ አዕምሮ፤ ፈቃድና ሰሜት እያንዳንዳቸው ያላቸውን ኃይልና አገልግሎት ከዚህ

በላይ ተመልከተናል። ታዲያ አዕምሮ፤ ፈቃድና ሰሜትን እግዚአብሔር በሰው ሕይወት ውስጥ የተከለሰው ሰለሆነ በአገባቡ ልንጠቀምባቸው ይገባል። «እኔ በአዕምሮ ብቻ ነው የምመራው ፈቃድና ሰሜት አያስፈልገኝም» ብለን ከልን፤ አሁንም የተሟላ ሰው ልንሆን አንችልም። እግዚአብሔር ይህንን ቢያደርግ ምክንያትና ዕውቀት በላለው ነው። አእምሮ እንደሚያስፈልገን ሁሉ ፈቃድና ሰሜትም ያስፈልገናል። በአዕምሮአችን ብቻ እየተመራን ፈቃድና ሰሜትን ደግሞ ከልተጠቀምንበት በእነርሱ በኩል የሚመጣውን ጥቅም ግጣት ይሆናል።

እዚህ ላይ በደንብ መገንዘብ ያለብን፤ ግዚናዊ በሆነ መንገድ አዕምሮአችንን፤ ፈቃዳችንና ሰሜታችንን መገልገልን ነው። ከነዚህ ከሦስቱ አብዛኛውን ጊዜ በእንደንድ ሥፍራ አይሉ የሚታየው የሰሜት ጉዳይ ነው። ሰሜት ብዙ ነገር ቢያበላሽ እናያለን። ሰሜት የእግዚአብሔር ቃል በግረና በተፋጠነ ሁኔታ እንደይሄድ እንቅፋት ይሆናል።

የእንደንደቻችን በሰሜት መገንፈል ብዙዎችን ወደ እግዚአብሔር ቤት እንዲመጡ እንቅፋት እንደሚሆናቸው አይተናል። በቀላሉ ልንጥለውና ልናስወግደው የምንችለውን ነገር አጥብቀን ሰንይዝ እንገኛለን። ይኸ እንደይሆን የሚረዳን ነገር ከመንፈስ ቅዱስ ፍሬዎች እንደኛው የሆነው ፍቅር በልባችን ውስጥ ፈሰሰ ያጥቀሳቸን እንደሆነ ነው። ፍቅር ከሌለን «እኔ እንደሚለማኝ፤ እኔ እንደምፈልገው አደርጋለሁ፤ ለሌላው ሰው ግድ የሰኝም» የምንል እንሆናለን። በፍቅር የተሞላን ከሆንን ግን «ወንድሜን የሚያስናክለው ከሆነ፤ እኔን

እንደዚህ የሚጠቅመኝ ቢሆንም በወንድሜ ስል እተወዋለሁ። እንሰባለን።

ስለ ለጋ ሰጦታ መጽሐፍ ቅዱስ ምን እንደሚል በስመረዳት ብዙ ጊዜ ክርስቲያኖች በሰሜታቸው ከመሥመር ሲወጡ ይታያሉ። እንደ ጊዜ አንድ ቤተክርስቲያን እንድሰብክ ተጋብኜ ሄድኩ። የደረሰኩት ከሰብስባው በፊት ቀደም ብዬ ሰለነበረ፤ ለመጸለይ ወደ ጸሎት ከፍል ገባሁ። ክርስቲያኖችም ተንበርክከው ሰየገላቸው ይለልዩ ሰለነበር ደስ አለኝ። ለመጸለይም ከመንበርክኬ በፊት በአከባቢው ያሉትን ሁኔታዎች ስመለከት፤ ደስ የማይለኝን ሁኔታ አየሁ። ያም የመንፈስ ቅዱስን መለት ለሚፈልጉ በዎች እንደንድ ክርስቲያኖች እየጸለዩላቸውና እንዲሁም እንደንድ ዘዴዎችንና መንገዶችን ቢያሰጧቸው ነበር።

መንፈስ ቅዱስ ሰጠታ ነው። ሰጦታ ደግሞ በዘዴ አይገኝም። ሰጦታ ከሆነ ልብን ከፍቶ መቀበል ብቻ ነው። እየሰሰ ሰኛ መንፈስ ቅዱስን እንደሚያፈሰልን ተስፋ ሰጥቶናል። በትህትና ወደ እርሱ ቀርበን ልባችንን ከፍተን ከውስጥ ጥግታችንን ስእግዚአብሔር ገልጸን መለመንና መቀበል እንችላለን። እንደንድ ጊዜ ግን በዎች በሰሜታቸው እየተገፉ ለመንፈስ ቅዱስ መለት መንገድ ወይንም ዘዴ አውጥተው «በዚህ መንገድ መንፈስ ቅዱስን መቀበል ትችላላችሁ» ይላሉ። ከሚሰጡት ዘዴዎች አንደኛው «ሌላ ነገር አትበሉ ሃሌሉያ፤ ሃሌሉያ፤ ወይንም አሜን! አሜን! ብቻ በሉ ይህን ስትሉ በኃላ ቋንቋው ይሰወጣል» ይሏቸዋል።

ይህን ዓይነቱ ዘዴና መንገድ የተነገራቸው እነዚያ ጥግት ያላቸው ነፍሳት፤ እራሳቸውን

አሰውንቀው በመንፈስ ቅዱስ ተሞልተው በአዲስ ቋንቋ ስመናገር አፋቸውን ከፍተው «አሜን! አሜን! አሜን! አሜን!» ቢሉ ከአፋቸው የሚንጠበጠቡ ምራቅና ለህጭ ጠረጴዛውን ወይም የተንበረከኩበትን ወንበር እርሶት ነበር።

አዲስ ጌታን የማያውቅ ያን በመስለ ሰብስባ ሳይ ቢገኝና እኔ ያየሁትን ቢያይ፤ «አይ! እነዚህ እንጉሳቸውን የማይጠቀሙ በዎች ናቸው፤ ይህን ዓይነቱን እምነት አልፈልግም፤ በእእምርዬ እንደልጠቀም ያደርገኛል» በማለት ሸሽቶ ይሄድ ነበር። ሁኔታው በጣም አባዛኝ፤ የሰዎቹ ጥግት በያለደንቀኝ፤ የእስተማሪዎቹ ደግሞ የእግዚአብሔርን ቃል ጠንቅቀው አሰማውቅ ልቤን ሰበረው።

«ሥጋ በሰበሰ ሁሉ ሳይ ከመንፈሴ አፈሰሳለሁ» የሚለው ተስፋ ሰሁላችንም የተሰጠን ነው። ይህንንም ቃል እንደ እግዚአብሔር ቃል እምነት እንቀበላለን። ሰሁላችንም የተሰጠን ተስፋ ነው። እንግዲህ ይህንን ተስፋ ሰማግኘት በጸሎት እግዚአብሔርን መጠየቅ እንደምንችል እንረዳለን። ይህ ሰጦታ ቀደም ቢል እንዳልነው ነጻ ሰጦታ ከሆነ በእኛ ጥረት የሚገኝ አይደለም። በውነቱን ስለእንቀጠቀጥኩ፤ አፈን ከፍቶ አሜን! አሜን! ሰላልኩ ይህን ሰጦታ አላገኝም።

ስለዚህ ከእግዚአብሔር ሰጦታን ለመቀበል ፎርመሳ ወይንም ዘዴ ማውጣት፤ ከእግዚአብሔር ቃል ውጭ እንደሆነ መረዳት ይገባናል። እንዳንደቁ ይህንን ዘዴ በመጠቀም ሰብዙዎች የተሰሰተ መንገድ ቢያሰዩ እናያለን። ቃሉን በደንብ በሰማውቅና በስመረዳት የተነሳ እንደንደቁ መንፈስ

ቅዱስን ሰማንኛት፤ በመንፈስ ቅዱስ ለመሞላት የተሰደ በወቅ መጥተው እጃቸውን ጭነው እንዲጸልዩላቸው ይጠይቃሉ። ሌላው እንዲጸልይልን መጠየቁ ከፋት የሰውም። ነገር ግን ያ ደግሞ ከመስመር የወጣ እንደሆነ ችግር አለበት። በመንፈስ ቅዱስ እግዚአብሔር ሰውን የሚሞላው፤ ያ የተሰየ በው እጁን ስለሚነ አይደለም።

እንደንድ ጊዜ ያንን ዘይ በመጠቀም እጃቸውን በሰው የሚጭኑና፤ ከቤት ወደ ቤት ሥራ በመፍታት የሚዘዋወሩ አሉ። «እነ እክሌ፤ በመንፈስ ቅዱስ ያሰሞላሉ» ለሰሚባልላቸው በብዙዎች ዘንድ ተፈላጊዎች ያደርጋቸዋል። እነርሱም እንዲፈለጉ እራሳቸውን ውድ አድርገው ያቀርባሉ። በዚህም ምክንያት በሥጋቸው በመፈተን ለእግዚአብሔር የሚገባውን ክብር ወደ ራሳቸው ይወስዳሉ። በመንፈስ ቅዱስም ለመሞላት ጥማት ያላቸው ጸሎት ፈላጊዎች ደግሞ፤ ከእግዚአብሔር ዘንድ የሚመጣላቸው ወይንም የሚሰጣቸው ስጦታ መሆኑን ሳይረዱ ያን በው በመፈለግ ሲቸገሩ ይታያሉ።

ሰሜትን ልንፈራው ወይም ልንንቀው እሚገባ አይደለም። እግዚአብሔር በውስጣችን የፈጠረው በሕረና ተፈጥሮ ነው። ከነዚህ ከሰሜትና ከፈቃድ ውጭ በው አልተፈጠረም። ሙሉ በው በተፈጥሮው የራሱ የሆነ ፈቃድ ወይም ምርጫ እዲሁም ሰሜት አለው። ያለነዚህ ሙሉ በው ሊሆን አይችልም።

በፈቃድና በሰሜት መካከል ያለውን አሠራር ስመረዳት በማቴዎስ ወንጌል ምዕራፍ 14 ላይ ክርስቶስ ያደረገውንና የተሰማውን መመልከት ይጠቅማል። «ወጥቶም ብዙ ሕዝብ እየና አዘነላቸው

ደውደቻቸውንም ፈወሰ» (ማቴ 14:14) ይህንን ጥቅስ ስንመለከት የአእምሮ፤ የሰሜትንና የፈቃድን አሠራር እንዴት እንደሆነ መረዳት እንችላለን። በእዕምሮ እየሱስ ብዙ ሕዝብ መታመማቸውን አወቀ። ብዙ ሕዝብ መታመሙን ያሳወቀው ክፍል አዕምሮው ነው። ከዚያ ቀጥሎ ደግሞ እረኛ እንደሌላቸው ተገንዝቦ በውስጡ እዘነ። የም ሰሜት ነው።

እየሱስ ለነዝያ ሕዝቦች ማዘን ብቻ ቢሆን ሥራው የተሟላ አይሆንም ነበር። ስለዚህ እንድ ነገር ማድረግ እንደለበት ወሰነ። በሽተኞቻቸውን መፈወስ ከዚያም ደግሞ ለሰጋቸው የሚያስፈልጋቸውን ምግብ መስጠት ነበር። እየሱስ ይህንን ሰማድረግ ማንም አላለገደደውም፤ ግን በራሱ ፈቃድና በራሱ ምርጫ የተራቡትን መመገብና የታመሙትን መፈወስ መረጠ። ስለዚህ በአዕምሮ ችግራቸውን አወቀ፤ በሰሜት ከውስጥ አዘነላቸው፤ በፈቃዱ ታመራት አደረገ። ሰሜት ሁል ጊዜ የሚመጣው በማወቅና፤ ያ የታወቀው ነገር በሥራ ሲተረጉም ወይንም በድርጊት ላይ ሲገለጽ ነው።

እንግዲህ የሰሜት፤ የአዕመሮ፤ የመፍቀድ አሠራር ይህንን ይመስላል። ጋጠአት እነዚህ ሦስት ነገሮች፤ ማለትም አእምሮ፤ ሰሜትና ፈቃድ ትደም ተከተላቸውን ይዘው እንደይሄድ ያደርጋል። እውነትን መቀበል የሚችለው አዕምሮ በጋጠአት ምክንያት በተሰበሰበ መንገድ እንድያውቅ ወይም እንዲረዳ ይሆናል። በዚህ ምክንያት ደግሞ ሰሜት አለአግባቡ ይቀሰቀሰና ትክክል ያልሆነ ሥራ እንዲፈጽም ይሆናል።

ስለዚህም ጥሩ ምሳሌ የሚሆነን ዳዊት ነው ።

ደዊት ከሠገነቱ ሆኖ ቢርሽባ ገሰዋን ስትታጠብ ተመሰክተ። መመልከቱ ደግሞ ትክክለኛ ያልሆነ ስሜት በውስጡ ፈጠረ። ቀጥሎም ያ መሰመር የሰቀቀ ስሜት ትክክል ባልሆነ ሥራ ተተረጉመ። በመጨረሻም ደዊት የሰው ሚስት እንደወበድና ሰውም እንደገደል ተገደደ።

የደዊት ዘግዊ ዓይን ታሰቅ ጥፋት በራሱና በቤተሰቡ ላይ ሊያሰክትል፣ የእየሱስ በፍቅር የተሞሰው ዓይን ግን ሕዝቡን ተርብ በመመልከቱ ሰብዞቻቸው በረከት፣ በእግዚአብሔርም ክብርን አመጣ። ግንኛውም ክርስትያን በሥጋዊ ደቦታና በዓለም ላይ ሰብዞ ጊዜ ካተክረ እንደገና ጤናማ ያልሆኑ ሰሜቶች በውስጡ የግድ ሳይፈጠሩ አይቀሩም። ስሜቱ ብቻ ስሜት ሆኖ ሳይቀር ትክክል ባልሆነ ሥራ ይተረጉማል። ያኔም ኃጢአት ነውና መጨረሻው ሞት ነው።

መጽሐፍ ቅዱስ እውነትን ከልብ እንድንወድ እንድናውቅ እንደዚሁም ደግሞ በእውነት ምክንያት የሚመጡት ጤናማ የሆኑ ሰሜቶች በውስጣችን ተቀበቅሰው ወደ ሰጉ ተግባር እንዲመራን በእግዚአብሔር እውነትና ቃል ግድግ እንዳለብን ያበረዳናል። በእውነት ሳይ ሰናተኩር የራሳችን ስሜትና ፍሳጉት ብቻ ከጠበቅን ግን አወዳደቃችን ከባድ ይሆናል።

እግዚአብሔርን የሚፈልግ ሕዝብ ሁሉ ጥረቱ አምሳኩን በመሰት ሊያውቀውና በቅርብ ሊከተሰው በሰሆነ፣ በመጽሐፍ ቅዱስ ቃል ሕይወቱን ሊመሠረት ይገባል።